

လွန်းထားထား

ဆေးတက္ကသိုလ်

မြတ်နိုးမိသည်မှအပ

မြိတ်နိုးမိသည်မှအပ

• ညင်သာဖွဖွ

ယုယခုံမင်

မကြိုင်နာရဲ

စွဲမက်စိတ်ကို

မျိုးသိမ်းဆည်းလျက်

မြိတ်နိုးမိသည်

ဤမှအပ . . .

တောင့်စာမျှော်မော

ဇောမရှိပါ . . .။

• ငြိမ်းတဲ့မေတ္တာ

ရင်မှာသိုဝှက်

နက်နစ်ဆွဲဆောင်

နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို

ငိုချင်တားဆီး

အထီးကျန်လျက်

မြိတ်နိုးမိသည်
ဤမှအပ . . .
ဓယမိန်းမူး
မရူးချင်ပါ . . . ။
• ဘယ်သောအခါမှ
မဖွင့်ဟပါ
နာကျင်နှုတ်ခမ်း
သွေးစိုလျှမ်းထိ
စေ့ပိတ်ဖိလျက်
မြိတ်နိုးမိသည်။
ဤမှအပ . . .
မှုန်ပျရေးရေး
မတွေးရဲပါ . . . ။ ။

အခန်း(၁)

မောင် . . . ။ လှပတဲ့အိပ်မက်များသာ "တိမ်ဝဠာ"အတွက် ဖန်ဆင်း

မယ်လို့ ကတိသစ္စာပြုထားခဲ့တာဆို။ ဝဠာရဲ့ မျက်ရည်တစ်စက်ဟာ မောင့်အနာဂတ်ကို ဟန့်တားမည့် အဆိပ်လက်နက်ပြင်း တစ်လက်ဆို။ တွဲထားတဲ့လက်၊ လှမ်းနေတဲ့ ခြေလှမ်းများမှာ ဝဠာပါမှ အဓိပ္ပာယ်ရှိ လှပမယ်ဆို။ သက်ဆုံးတိုင် ဟောင်းနွမ်းဆွေးမြည့်မသွားတော့မည့် ဘဝပြောင်းထိ လက်တွဲမဖြုတ်စတမ်း၊ ခြေလှမ်းမယိုင်တမ်းဆို။

ခုတော့ မောင်ရယ် . . .

ဝဠာရဲ့ အိပ်မက်များကို အကျဉ်းတန် ညစ်နွမ်းသွားစေအောင်၊ ဝဠာရဲ့ မျက်ရည်ထက် ပူပြင်းတဲ့ အငွေ့တွေဟာ အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့များလိုပျံ့နှံ့အဆုံးမသတ်နိုင်တော့အောင် လက်တစ်ဖက်၊ ခြေတစ်လှမ်း ဖြုတ်ခွာကျောခိုင်းသွားခဲ့သူဟာ ဘယ်သူများပါလိမ့်။ ဝဠာဘဝတစ်ခုလုံးကို ပြိုကွဲဆိတ်သုဉ်း သွားစေခဲ့သူဟာ မောင်မဟုတ်ပါစေနဲ့။ မောင်မဖြစ်ပါစေနဲ့ကွယ်။

ရဲရဲဝံ့ဝံ့ မယုံကြည်နိုင်သေးမီဝဠာ့ဆီ အမြန်ဆုံး ပြန်ခဲ့ပါ မောင်။ ဝဠာစောင့်နေတယ်။ အရမ်း မျှော်လင့်ထားနေတယ်။ သတင်းဆိုတာကိုမယုံပါရစေနဲ့။

"သွားခွင့်ပြုပါဦး တိမ်ဝဠာ၊ ကျွန်တော် အများကြီးစိတ်ထိခိုက်ရပါတယ်၊ ဖြစ်ခဲ့တာက ကျွန်တော့်မျက်စိရှေ့မှာမို့လည်း . . ."

"ဟင့်အင်း . . ."

ငြင်းဆန်တားမြစ်လိုက်သံက ပေါက်ကွဲလွင့်စဉ်လာတာမို့ သက်နိုင်သက်ပြင်းချကာ ရှေ့က တိမ်ဝဠာကို သနားခြင်းကြီးစွာဖြင့် စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ရူးသွပ်သွားဖို့ စိုင်းပြင်းနေသလား။ စိုးရိမ်ရလောက်အောင် ပြူးကြောင်စူးရှနေသော မျက်ဝန်းတစ်စုံ၊ ဝိုင်းကျယ်ဟဖွင့်ထားသော နှုတ်ခမ်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံး ဖုံးအုပ်လွှမ်းခြံထားသော မည်းနက်

ပြောင်လက်သည့် ဆံပင်ရှည်ကြီးများ ဖရိုဖရဲနှင့် သူမပုံစံကလေးက ဝဠာမြေလူးသူရူးမလေးတစ်ယောက်နှယ်။

ခုထက်ထိ ဆိုးဆိုးရွားရွား ငိုမချလိုက်သေးပေမယ့် ငိုချပေါက်ကွဲ လိုက်တာထက် အဆပေါင်းများစွာ နှင့်သီးအောင် သိသာလှစေသော ပူကျွမ်းခြင်းများ လွှမ်းမိုးနေသည်။

"ငိုချလိုက်ပါလား ဝဠာလေးရယ်၊ အဖြစ်အပျက်ကို လက်ခံသွားနိုင်အောင်လေ၊ ငိုလိုက်နော်။ အားလုံးဖွင့်အန်ချပစ်လိုက်"

ဘေးနားက သူငယ်ချင်းမလေးက အနားကနေ တိုးတိတ်ဖျော့ရီစွာ တိုက်တွန်းနေပေမယ့် မျက်လုံးပြူး၊ နှုတ်ခမ်းဟလျက် အံတင်းတင်း ကြိတ်ထားသော တိမ်ဝဠာက ကြားဟန်မတူ။ သူမ ကြည့်ရတာ ကမ္ဘာမြေပြင်ဘက် မိုင်ပေါင်းများစွာဆီ လွင့်စဉ်ပျောက်ကွယ်သွားသလို။

ဒုတိယအကြိမ်မြောက် သက်ပြင်းကို ထပ်ချလိုက်ရင်း သက်နိုင်ထိုင်ရာက ထလိုက်သည်။ ပြန်ဖို့ကောင်းပြီ နို့မို့ဆိုသည်ကောင်မလေး မျက်ဝန်းများက ညပေါင်းများစွာ သူ့ကိုခြောက်လှန့်မှာ စိုးသည်။

"ပြန်တော့မယ်နော်၊ လိုအပ်တာရှိရင် ဖုန်းဆက်ခေါ်လိုက်ပေါ့၊ ဖြေသင့်သလောက်လည်းဖြေဖို့ ကျွန်တော် ဝဠာ့ကို တောင်းပန်ပါရစေ၊ အားလုံးဟာပြန်မရနိုင်တော့မဲ့ ဆုံးရှုံးခြင်းအဖြစ် ဖြစ်ပြီးသွားခဲ့ပြီ မဟုတ်လား"

"ကျွန်မ မယုံဘူး"

အား . . . စူးစူးဝါးဝါးအော်ဟစ်လိုက်သံက အိပ်မက်ဆိုးကြီး အတွင်းမှာ နစ်မြုပ်ရင်ဆိုင်နေရ သူ၏ ပင်ပန်းနာကျင်သံမျိုး၊ ပြီးတော့မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်၏ မာန်ဖီသံနှင့်လည်း ခပ်ဆင်ဆင်

တူသည်။ သက်နိုင် အမြန်ကျောခိုင်းလျက် ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ မျက်ဝန်းထဲမှာတော့ သက်နိုင် သိပ်ကြောက်သည့် ကောင်မလေး၏ ကျောက်သားမျက်ဝန်းများက တစိုက်မက်မက် ငြိတွယ်ကပ်ပါလာခဲ့လေသည်။

ကျောပြင်တစ်ခုကို ခပ်စိမ်းစိမ်း ကြည့်လိုက်ရင်း တောင့်တင်းခဲသိပ်သော ဝဋ္ဋာ ကိုယ်ကလေးဘေးက ဂျက်စီကာ လက်ထဲ ပျော့ခွေထိုးကျသွားတော့သည်။ ကျောပြင် . . . ကျောပြင် တစ်ခု။ မောင် နောက်ဆုံး ထွက်ခွာသွားခဲ့စဉ်ကလည်း အဲသည်လို ကျောပြင်ပေးပြီး ထွက်ခွာသွားခဲ့တာ မဟုတ်လား။ မောင့်ကျောပြင်လေးကို ငေးပြီး ဝဋ္ဋာက ကျန်ရစ်ခဲ့တာ။ အဲဒီ မောင့်ကျောပြင်လေးကို ဝဋ္ဋာဘက် လှည့်ပြန်လာစေအောင် "မောင်"လို့ ခေါ်ငင်တားဆီးပစ်ခဲ့မှာ ပေါ့ မောင်ရယ်။

"ဝဋ္ဋာ . . . ဝဋ္ဋာ၊ အမယ်လေး . . . လုပ်ကြပါဦး ဝဋ္ဋာ တက်သွားပြီ"

ဂျက်စီကာ၏ စူးစူးရှရှ အော်ဟစ်လိုက်သံ အဆုံးမှာ အိမ်သားတွေ အားလုံး စိုးရိမ်တကြီး ထွက်လာခဲ့ကြတော့သည်။

"ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ၊ ဝဋ္ဋာ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ"

"ကိုနေမြသာနဲ့ အတူပါသွားတယ်ဆိုတဲ့ ကိုသက်နိုင်ပြန်ရောက်လာပြီး သတင်းပေးသွားတယ် မာမီ၊ ကိုနေမြသာ ဆိုင်ကယ်မှောက်ပြီး ဆုံးသွားပြီတဲ့"

"အို . . ."

တုန်လှုပ်နာကျင်သည့် အာမေဍိတ်သံများက သိပ်သည်းကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာကြ ပြီးနောက် ပြိုင်တူလိုလိုပင် အားလုံး၏ အကြည့်များက ဖြူဖွေးတောင့်တင်းနေသော ဝဋ္ဋာမျက်နှာ ကလေးဆီစိုက်

ဆင်းပြီကျသွားခဲ့တော့သည်။

"ဖြစ်ရလေ ဝဠာလေးရယ်၊ ကောင်မလေးတော့ဒုက္ခရောက်ပြီ"

မာမို့ ညည်းညူသံကြောင့် ဂျက်စီကာဝဠာကိုယ်လေးကို ပိုမို တင်းကျပ်စွာ ဖက်ပွေ့လိုက်မိ လေသည်။

အားကိုးတွယ်တာစရာ ဝဠာ ကမ္ဘာလေးဟာ ဝဠာရဲ့မောင် တစ်ဦး တည်းသာ ရှိခဲ့တာ။ အဲသည် ကမ္ဘာလေး ပျက်သုဉ်းလွင့်စဉ်သွားပြီးတဲ့ နောက်မှာဝဠာ ဘယ်လိုအင်အားမျိုးနဲ့လောကကို ရင်ဆိုင်မှာပါလိမ့်။ မျက်ရည်တစ်စက်မကျဘဲ မာကြောတင်းခံထားသည့် အပြင်ပန်း ဝဠာ ပုံစံရဖို့ ဝဠာ ရင်ထဲမှာ ဘယ်လောက်များ အင်အားစိုက်ထုတ်ကုန်ကျစေ ခဲ့သလဲ။

အဲသည်စွမ်းအင်များဟာ ရှေ့ဆက်ရမယ့် ဝဠာခရီးအတွက် လုံလောက်ခိုင်မာမှု ရှိပါရဲ့လား။

အို . . . ဝဠာလေး ကံဆိုးလိုက်တာ။

*

တံခါးခေါက်သံကို ဝဠာအပြင်းအထန် ကြောက်ရွံ့နေခဲ့သည်။ အဲသည်လိုပဲတံခါးခေါက်ပြီး လူတစ်ဦး ရောက်လာခဲ့တာ . . .

"ကိုနေမြသာ ဆိုင်ကယ်မှောက်ပြီး ဆုံးသွားခဲ့ပါပြီ"

ဟု သတင်းပို့ခဲ့တာမဟုတ်လား။ အေးမြသိမ်မွေ့ခြင်းကိုသိပ်ခုံမင် မက်မောလှတဲ့ မောင့်ရဲ့ ဘဝ အဆုံးသတ်ဟာ လောင်မြိုက်ကြမ်းတမ်း

လှတဲ့ ဆိုင်ကယ်ချောက်ထဲကျ မီးလောင်ပေါက်ကွဲဆိုတဲ့ ဆိုးရွားခြင်းနှင့်
မောင့်ရုပ်ကြွင်းလေးတောင် ပြန်ဆယ်မယူနိုင်တဲ့အထိ ကြမ်းတမ်း
ခက်ထန်ရလိမ့်မယ်လို့ မောင် မျှော်လင့်ခဲ့ဖူးမှာမဟုတ်။

"ဝဠာရေ . . .နင့်ဧည့်သည်ပဲ၊ နင့်ကို တွေ့ချင်လို့တဲ့"

ဟော . . .တံခါးခေါက်သံနှင့် မရှေးမနှောင်းမှာ ထွက်ပေါ်လာသော
ဂျက်စီကဲ့ အသံကြောင့် ဝဠာ တုန်ခနဲ ချောက်ချားသွေးလန့်သွားသည်။

"ဘယ်သူလဲဟင်"

ခက်အက်အက်ပြန်မေးရင်း ဧည့်ခန်းထဲဝင်ဖို့ လိုက်ကာစလေးကို ဆွဲ
ဖယ်လိုက်သည်။

တဒဂ်အတွင်း ဝဠာ့ ဝိညာဉ်ကိုသိမ်းနှုတ်ယူငင်ခံလိုက်ရသလို ခံစား
လိုက်စေရသည့် မျက်နှာတစ်ခုက တည်တံ့ခန့်ထည်စွာ ဧည့်ခန်းတစ်
နေရာမှာ ရှိစေခဲ့သည်။ တော်ရုံနှင့် တုန်လှုပ်မှု မရှိတတ်သော ဝဠာ့ကို
လှုပ်ခါသွားစေနိုင်စွမ်းတာ ဘယ်သူများဖြစ်နိုင်ဦးမှာလဲ။

မောင့်နှုတ်ဖျားမှာ အမြဲတမ်း ကိုးကွယ်ချစ်ခင်လေးစားစွာ တည်ရှိ
နေခဲ့သော မောင်သိပ်ချစ်သည့် မောင့်အစ်ကိုပေါ့။

တစ်နည်းအားဖြင့်ဝဠာ့ကို ကြီးမားပြင်းထန်သည့် စွပ်စွဲချက်များနှင့်
မုန်းတီးဥပေက္ခာပြုခဲ့သူ တစ်ဦးပေါ့။

"ထိုင်နိုင်တယ်"

ကြည့်စမ်း . . .သူကပဲ အိမ်ရှင်တစ်ဦးလို ပိုင်စိုးနင်းစွာ အမိန့်
ပေးလိုက်ပုံက။ ဝဠာပဲနော် ဘယ်ရမလဲ။ စစချင်း ဆောက်နဲ့ထွင်းဆို
သလိုကို မောင့်အစ်ကိုကို မောင့်လို ပျာပျာသလဲ ရိုကျိုးနာခံ ချင်စိတ်
တဒဂ် ပျောက်ဆုံးကာ လက်ပိုက်လျက်ရပ်နေခဲ့သည်။

"အင်းပေါ့လေ၊ ခင်ပွန်းသည်သေဆုံးသွားတာကိုတောင် မျက်ရည် တစ်စက် မကျခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဟာ ဒီလောက် ခေါင်းမာရ ငုံ့သီးမှုတော့ ရှိသင့်တာပေါ့ မဆန်းပါဘူး။"

တည့်တည့် ရင်ဆိုင်ကြည့်ကာ လုံးဝမျက်ဝန်းလွှဲမသွားသော မာကျောကျော ထုံပေပေ သူငယ်မကို "တည်မြဲသာ" အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက် မုန်းစိတ် ဝင်သွားရတော့သည်။ တည်မြဲသာရဲ့ မျက်ဝန်းအကြည့်ကို တန်ပြန်ခုခံနိုင်မယ့်သူ ကမ္ဘာလောကကြီးမှာ ရှိနေခဲ့သည်ကိုယခုမှ သိခွင့်ရ တာနောက်ကျလိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း။

"တစ်ဆိတ် ပြေပြေလည်လည် ဆွေးနွေးစေလိုပါတယ်ကို . . ."

"တည်မြဲသာပါ၊ နေမြဲသာရဲ့ အစ်ကို"

ဂျက်စီကာ ဝင်မေးသည့် အမေးကို သူမဆီ မျက်ဝန်းပြိုင်ကြည့်နေရာမှ မလွဲဖယ်ဘဲ တည်မြဲသာ ဖြေလိုက်သည်။ နှုတ်ခမ်းတို့သည် မျဉ်းတစ်ပြေးတည်းကျအောင် တင်းတင်းစေ့ကာ လက်ပိုက်ရပ်လျက် မျက်တောင်မခတ် ယှဉ်ပြိုင်အန်တုကြည့်နေသော "တိမ်ဝဋ္ဌာ"အမည်ရသည့် မိန်းမငယ်ကိုဖြစ်နိုင်လျှင် သူမ၏ တံကောက်ခွက်အထိ ရှည်လျားကျနေသော ဆံပင်ရှည်ကြီးများမှ ပတ်ယူဆွဲကာ အဝေးဆုံးသို့ လွှင့်ပစ်ချင်နေမိသည်။ မထီတရီ ပမာမခန့် မျက်ဝန်းများကိုလည်း ပျက်စီးယိုယွင်းသွားအောင် တစ်ခုခု လုပ်ကိုင်ပစ်လိုက်ချင်မိသည်။

"ကျွန်တော် သတင်းသွားပို့တာ မျက်ရည်တစ်စက်မကျဘဲ ကြောက်စရာမျက်လုံးကြီးနဲ့ စိုက်ကြည့်နေတာ အစ်ကို၊ ကျွန်တော် အတော်လေး ဖြူသွားတယ်"

ဟုသက်နိုင် ပြောခဲ့တာ အလွန်မဟုတ်မှန်း ရင်ဆိုင် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ချိန်မှာ လုံးဝလက်မခံနိုင်လောက်အောင် ခံပြင်းစိတ်ဆိုးနေတော့သည်။

သူကပဲ မာရေကျောရေနင့်။ တကယ်တမ်းညှီကိုသာ အမှန်စင်စစ် မေတ္တာစစ်နဲ့ ချစ်ချင်မြတ်နိုးနေခဲ့သူဆိုရင် သူနှင့် နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် ချစ်ခင်ဆက်နွယ် နေသည့် သူ့အစ်ကိုကို သူမ ကြိုဆိုကျိုးနွံရမည်။

ခုတော့ ပူဆွေးကြေကွဲခြင်းလည်း ရှာမရဘဲ တုန်လှုပ်ပင်ပန်းခြင်း ကင်းသည့် ပကတိ ခံစားချက်မဲ့ မျက်နှာက ကိုယ့်ကို ဘက်ပြိုင်အန်တုဖို့ သာ ကြိုးစားချောင်းမြောင်းနေသည့်ဟန်။ ဒါလား နေမြ သိပ်ချစ် မြတ်နိုး၊ ချစ်မက်လွန်းရသည့် မိန်းကလေး။ တစ်စက်ကလေးမျှ ကြင်နာ နက်ရှိုင်းဟန် မရှိသည့် ခံစားချက်မဲ့ မိန်းကလေးမျိုး။ အဲသည် မိန်းကလေးမျိုးဟာ သိပ်ကြောက်စရာကောင်းကြောင်း နေမြ မသိခဲ့လေ ရောသလား။

"ကဲ . . . မင်း မထိုင်ဘူးလား၊ ဒီလို အခြေအနေမျိုးတော့ မင်းနဲ့ ငါ ဆွေးနွေးလို့ ရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ငါ ဒီကို လာချင်လို့လာခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ မင်း နားလည်ထား၊ ငါ့ညီနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးလိုလို့ လာခဲ့ တာ"

ရုတ်တရက် ကုလားထိုင်မှာဝင်ထိုင်လိုက်ပုံက ညီနဲ့ပတ်သက်လို့မို့ အလျှော့ပေးလိုက်ရသည့် မျက်နှာပေးမျိုးနှင့်။ တောက်ခတ်လိုစိတ်ကို ပြင်းပြင်းထိန်းကာသူမကို လက်ညှိုးညွှန်ပြီး . . .

"မင်းနာမည် . . ."

ဝဠာနှုတ်ခမ်းကလေးဆတ်ခနဲ မွဲကွေးသွားကာ မောင့်အစ်ကိုကို တစ်ချက် စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ အဲဒါကတော့ တစ်ဆိတ် အထက်စီး ဆန်ရာကျမနေဘူးလား ဦးတည်မြဲသာရယ်။ မောင် အမြဲဦးထိပ်ပန်ဆင် ခဲ့တဲ့ ရှင့်ကိုတော့ ကျွန်မ အလွတ်ရနေခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မကို မကြည်ဖြူမ လိုလား ခဲ့တာကိုရောပေါ့။

အခုထက်ထိ ကျွန်မ ယုံကြည်လက်ခံဖို့ မရဲသေးတဲ့ မောင် သေဆုံးသွားခြင်းကိစ္စမှာ ရှိသမျှစွမ်းအင်အားလုံးပုံအော မြှုပ်နှံထားခဲ့တာမို့ ရှင့်ကို ကျောအောင် မာပြနိုင်ဖို့အတွက် ကျွန်မ မှာ အင်အားလက်ကျန် မရှိသေးဘူး။ ကျွန်မ ကမ္ဘာထဲက ဆွဲထုတ်သွားခံလိုက်ရတဲ့ မောင့်အတွက် မာနကင်း ပျော့ဆင်းတဲ့ ကြေကွဲပူဆွေးခြင်းသာ ရှိနေတဲ့ ကျွန်မရင်ကို ထပ်မံလှုံ့မစိုက်ချင်ပါနဲ့ ဦးတည်မြဲသာရယ်။

ပြီးတော့ . . . မောင့်ကိုယ်စား ချစ်ခင်ရှာတဲ့ ရှင့်ကို ကျွန်မ ရန်သူအဖြစ် မသတ်မှတ်ပါရစေနဲ့။ အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်လို ချစ်ခင်အားကိုးမှုသာပြုပါရစေ။

"ကျွန်မနာမည်ကို မသိဘူးဆိုရင် အပင်ပန်းခံ မေးနေစရာမလိုဘူးထင်ပါတယ်။ ကြိုက်ရာ နာမည်တစ်ခုကောက်တပ်လိုက်ပြီး လိုရင်းကိုသာ ပြောနိုင်ပါတယ်"

"တောက် . . .မင်းကွာ၊ စကားဆုံးအောင် နားထောင်စမ်း၊ မင်းနာမည် တိမ်ဝဠာ လားလို့ သေချာအောင် မေးနေတာကွ"

လက်သီးကျစ်ကျစ်ဆုပ်ကာ အံ့ကြိတ်လျက် အော်လိုက်တာမို့ ဝဠာပြန်လည်ငြိမ်သက်သွားသည်။

ဖြစ်နိုင်ရင် ခုအချိန်မှာ ဘယ်သူနဲ့မှ အတွေ့မခံဘဲ မောင့်ကို လွမ်းဆွတ်ခြင်းများနဲ့သာ လိမ်းကျံဖွဲ့စည်းကာအားလုံးကို ရင်မဆိုင်အရှုံးပေးထားတဲ့ စွမ်းအားမဲ့ မိန်းကလေးပဲဖြစ်ချင်တာ။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အန်တုယှဉ်ပြိုင်ဖို့ စွမ်းအားတွေကို မောင့်ကိုလွမ်းတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာမှ ထုတ်ဝေမငှချင်။ မောင့်တစ်ဦးတည်းအတွက်သာ ရှိသမျှစွမ်းအင်ကို ရင်းနှီးပေးဆပ်ထားချင်တယ် မောင်ရယ်။

ဝဠာဘဝပျက်သွားခဲ့ပြီ။ မောင်မရှိတော့ဘဲ ဘဝမျိုးကို စိတ်ကူးနဲ့

တောင် ပုံမဖော်ခဲ့ဘူးတာမို့ ဗြုန်းစားကြီး မောင်ထွက်ခွာသွားခဲ့တော့ အံ့
ဩတုန်လှုပ်ချိန်တောင် မရလိုက်အောင်၊ မျက်ရည်တောင် မကျနိုင်
လောက်အောင် ဝဠာ ရူးသွပ်သွားခဲ့တာ။ ဘယ်လိုမှယုံကြည်လက်ခံလို့ မ
ရနိုင်ပါဘူး မောင်ရယ်။

မောင်ထွက်ခွာသွားတာက ခြေသံမကြားနိုင်လောက်အောင်
တိတ်ဆိတ်လွန်းတယ်။ သံသယဖြစ်ချိန်တောင် မရလိုက်ပါဘူးမောင်
ရယ်။ ဝဠာကို တစ်ခုခုတော့ မှာကြားသံသယသွင်းပေးသွားဖို့ ကောင်း
တာ။

"မင်းစိတ်ဝင်စားရဲ့လား တိမ်ဝဠာ၊ ငါပြောတာကိုစိတ်ဝင်စားပုံ မပြ
တဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ငါကလည်း အရေးတယူ မရှိတတ်ဘူးဆိုတာ
မင်းခုချိန်ကစပြီးနားလည်ဖို့ လိုတယ်၊ နေမြ ကိစ္စမို့ ငါ ဒီလောက်
သည်းခံပေးနေတာ"

ဂျက်စီကာ ဖျစ်ညှစ်သတိပေးလိုက်သော လက်မှ အားတချို့ စီးဝင်
လာသည်ထင်ပါရဲ့။ ဝဠာ နှုတ်မှ . . .

"ကျွန်မ စိတ်ဝင်စားပါတယ်"

ဟု ပြေပြစ်လိုက်လျောစွာ ပြောလိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ သူ တစ်ချက်
သဘောကျသွားသလို ခေါင်းညိတ်လိုက်ကာ . . .

"တိုတိုနဲ့ လိုရင်းပဲ ဆွေးနွေးရအောင်၊ နေကလေး၊ အင်း . . . ငါ့ညီကို
ငါ နေကလေးလို့ ခေါ်တာ၊ နေကလေး မရှိတဲ့နောက်မှာသူနဲ့ပတ်သက်
နေတဲ့ တစ်နည်းအားဖြင့် သူရဲ့ တရားဝင်ဇနီး ဖြစ်နေတဲ့ မင်းအတွက် ငါ
မှာတာဝန်ရှိတယ်လို့ ခံယူလို့ လာခဲ့တာပဲ၊ နေကလေး နိမိတ်ပြသွားခဲ့
သလားတော့ မဆိုနိုင်ဘူး၊ သူ ခရီးမထွက်ခင် တစ်နေ့မှာငါ့ဆီ လာသွား
ပြီး သူမရှိခဲ့ရင် တိမ်ဝဠာကို စောင့်ရှောက်ပေးပါလို့ မှာသွားခဲ့တယ်၊ အဲဒီ

ကိစ္စပါပဲ။ နေကလေးရဲ့ဆန္ဒကို သူ မရှိတော့တဲ့နောက်မှာ ဖြည့်ဆည်းပေးချင်လို့ ငါ လာခဲ့တာပဲ။"

ဝဠာ ပခုံးကလေး တစ်ချက်တွန့်ကာ ခန္ဓာကိုယ်လေး ခပ်ယိုင်ယိုင် ဖြစ်သွားသည်။ ဒီပုံစံကလည်း သရော်ဟန် တချို့ ပြွမ်းနေသည်။ သည်းခံ စိတ်ရှည်ခြင်းတစ်စကို ဆွဲထုတ်ကာ တည်မြဲသာ ခပ်မှေးမှေး သူမကိုကြည့်ရင်း သူမထံမှ အပြောင်းအလဲကို စောင့်ဖမ်းယူငင်ဖို့ ကြိုးစား နေလိုက်သည်။

သူမအံ့သြသွားမလား၊ ပျော်ရွှင်သွားမလား၊ စိတ်လှုပ်ရှားသွားမလား၊ ဟန်မဆောင် မထိန်းသိမ်းနိုင်လောက်အောင် တစ်စုံတစ်ခုသူမ ဖြစ်ပေါ်သွားရမည်။

သူမ လိုချင်ခဲ့တာ ဒါပဲမဟုတ်လား။ ဒါကို လိုလားဦးတည်ပြီး နေကလေးကို ချစ်ခင်ပြခဲ့တာ မဟုတ်လား။ မျှော်လင့်ချက်၊ အနာဂတ် ခိုင်မာမှုမရှိတဲ့ သူမအတွက် ဆွဲကိုင်ဆုပ်ဖမ်းယူစရာဆိုလို့ နေကလေးရဲ့ စည်းစိမ်ချမ်းသာများပဲ မဟုတ်လား။

အခု နေမြဲသာ နေထိုင်ကြီးစိုးခဲ့တဲ့ အိမ်ကြီးဆီ နေမြဲသာရဲ့ သခင်မ အဖြစ် ရောက်ရှိရတော့ မည်ဆိုလျှင် အိပ်မက်တစ်ခုလားဟု သူမ လှုပ်ရှားဝမ်းမြောက်စွာ သံသယနှင့် မယုံမရဲ ဖြစ်နေတော့မည်။ ဒါ တည်မြဲသာရဲ့ ယုံကြည်မှုပဲလေ။ သူမသည်လိုကိုဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု တစ်ထစ်ချ တွက်ချက် ကျိမ်းသေထားပြီးသား။

သို့သော် ဘာတစ်ခုမှ ခံစားလှုပ်ရှားမှု မရှိသည့် ဘာအရိပ်အယောင်မှ မပျော်ဝင်သည့် မျက်နှာသေ မျက်ဝန်းသေတွေကို တည်မြဲသာ လက်ဖျားခါလောက်အောင် အံ့သြယူရတော့သည်။ သိပ်ဟန်ဆောင်ခြင်း ကြီးတဲ့ မိန်းကလေးပဲ။ ဒါမျိုးမိန်းကလေးကို အလွန်တရာသတိထားရ

လိမ့်မည်။ တည်မြဲသာ ကြုံဖူးတဲ့ "ဒန်နီရယ်လ်"ဆိုသော မိန်းကလေး ထက် အဆတစ်ရာ ပိုမိုကြောက်ဖွယ် ကောင်းမည်။

"မင်းရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို စောင့်စားနာခံဖို့ ငါ့မှာ အချိန်မရှိဘူး တိမ်ဝဠာ၊ သုံးရက်အတွင်း စဉ်းစားထားပါ။ သုံးရက်ပြည့်ရင် ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်၊ မင်း လာမယ်ဆိုရင် ကားလွှတ်လိုက်ခေါ်ခိုင်း လိုက်မယ်၊ ဒါပဲ . . . သွားမယ်"

တည်မြဲသာ ထထွက်ဖို့ပြင်စဉ် လက်ဝါးလေးတစ်ဖက် မြောက်တက်ကာ ကာဆီးလိုက်သော တိမ်ဝဠာကြောင့် ပြန်လှည့်ကြည့်ကာ "ဘာလဲ"ဟု မေးဆတ်ပြလိုက်သည်။ နှုတ်ခမ်း၏ တစ်ဖက် တစ်ချက်မှာ အရာကလေးနှစ်ချက်ထင်နေအောင် ဖိကပ်ထားသော ခပ်ဖျော့ဖျော့ ထိုနှုတ်ခမ်း ကလေးအဖွင့်ကို စောင့်ကြည့်မိရတာကိုက စိတ်မရှည်လှ။ လူကကျတော့ ဘာမှလည်း မဟုတ်။ အရှိန်အဝါ တစ်မျိုးကို သူမကိုယ်တိုင် မျက်နှာဖုံးတစ်ခုလို တပ်ဆင်ဖန်တီးယူထားသည့်ပုံ။ လူတစ်ဖက်သား (အထူးသဖြင့် တည်မြဲသာ) အပြင်းမုန်းတီးမိစေအောင် တမင်လုပ်ယူစီရင်ထားသည့်ပုံ။

"ရှင်ပြောချင်တာ ရှင်လုပ်ချင်တာကိုတစ်ဖက်လူရဲ့ သဘောထားနဲ့ ညှိမယူဘဲ တစ်ဖက်သတ် ဆုံးဖြတ်သွားရုံနဲ့ မဖြစ်ပါဘူး၊ ကျွန်မဘက်က သဘောထားကိုလည်း တင်ပြခွင့်ရအောင် တစ်ဆိတ်ပြန်ထိုင်နားထောင်စေလိုပါတယ်"

"မင်းပြောသမျှကို ငါထိုင်နားထောင်ရအောင် မင်းက ဘာအဆင့်ရှိသလဲ တိမ်ဝဠာ၊ ငါ့ညီ နေကလေးတောင် အမြဲရှိကျိုးနာခံနေတတ်အောင် ငါ ပုံသွင်းထားခဲ့တာ၊ မင်းလို လက်တောက် လောက်ကလေးကို ငါ ဘာမှ အရေးမယူပေးစရာ မရှိဘူး"

"ရှင် စကားစခဲ့တုန်းက 'ဆွေးနွေး'ဆိုတဲ့ စကားလုံးသုံးနှုန်းခဲ့တာမို့ ကျွန်မ ဆွေးနွေးခွင့်ရှိ တယ်လို့ ယူဆပါတယ်"

"တောက် . . . မင်းဟန်ပန်စရိုက်ကို ငါ လုံးဝသဘောမတွေ့ဘူး တိမ် ဝဠာ၊ ငါ့ကို မင်း ပြန်ဆက်ဆံသင့်တယ်၊ မလေးမစား မထိတရိပုံစံ ငါ့ညီ နေကလေးမှာတောင် မရှိစေခဲ့ဘူး"

စကားတစ်ခွန်းမှာ သူ့ညီနေကလေးဆိုတာအမြဲဝင်လာတတ်သည့် သည်လူ့ကို ဝဠာ တစ်ချက် မော့ကြည့်ရင်း ရင်ထဲက အစိုင်အခဲ တစ်ထစ် ပြေလျော့သွားသည်။ သူ့နှုတ်ဖျားမှာမောင့် ကို အမြဲတပ်ဆင်ထားသရွေ့ တော့ မောင့်အရှိန်အဝါဖြင့် သည်လူ့ကို မုန်း၍မဖြစ်တော့မှာ သေချာ ပါသည်။ ဝဠာ့ကိုတော့ ထာဝစဉ် မုန်းတီးအထင်သေးသည့်လူ။ သည် လူမျိုးကို ဝဠာ့မလေ့ထုံးတမ်း အစဉ်အလာအတိုင်း တန်ပြန်အန်တုနိုင်ဖို့ ဆိုတာ မောင် မပါဝင်နိုင်မှဖြစ်မည်။ ခုတော့ သူနှင့် ဝဠာ့ ကြားမှာ မောင် ဟူသော မျဉ်းတစ်ခု၊ ဒါမှမဟုတ် အလွှာပါးတစ်ခု တားဆီးနေသရွေ့ တော့ ဝဠာ့ ဆက်လက်အရှုံးပေးနေရတော့မှာပါပဲ။

အခုအချိန်တိုက်လေးအတွင်းမှာတင် ဝဠာ့သူ့ကို ရှုံးတာ နှစ်ကြိမ်ရှိ ပြီ။ သူ့အမိန့်ကို နာခံကာ ထိုင်ခဲ့မှာ ဝင်ထိုင်လျက် သူ့စကားကို နားထောင်လိုက်ရတာရယ်၊ အခုတစ်ခါ သူနဲ့ ပြေလည်အောင် ပုံစံကျဖို့ ဝဠာ့ ကြိုးစားရတော့မှာရယ်က ဝဠာ့အတွက် တစ်ခါမှ မဖြစ်ခဲ့သေးသ ည့် အရှုံးတွေပဲပေါ့။ နောင်မှာ မောင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူ့ကို ဆက်လက် ကျဆုံးပေးနေရဦးမယ်ဆိုလျှင်တော့ ဝဠာ့သိပ်ကို နာကျင်ရမှာပါပဲ။ ဝဠာ့ ဆိုတာ အထီးကျန်အနှိမ်ခံဆိုတဲ့ အခြေအနေဆိုးတွေထဲမှာတောင် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရအောင် အနိုင်ယူခဲ့တဲ့ မာနတို့ ဖွဲ့စည်းလိမ်းကျံထား သော မိန်းကလေးတစ်ဦးပဲ။ အရှုံးဆိုတာ ဘယ်တော့မှ မရှိခဲ့စေရ။

မောင်သေဆုံးသွားပြီဆိုတဲ့ သတင်းနှင့်အတူ ဝဠာဘဝရဲ့ အဆုံးအရှုံးတွေ ဝဠာ့ဆီ ကျရောက်လာခဲ့တော့တာ ထင်ပါရဲ့ မောင်ရယ်။

ဝဠာ အားလုံးကို အရှုံးပေးနေရပြီ။ အထူးသဖြင့် ဝဠာ လုံးဝအနိုင်ရလို့ခဲ့တဲ့ မောင့်အစ်ကိုဆီမှာ ဝဠာ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ကျဆုံးနေရပြီ။

ဝဠာ့ဟန်ပန်မှာ မပါဝင်ခဲ့ဘူးသည့် စတင်စစ်ပြေငြိမ်း ပြေလည်ပြလိုက်ရသည့်အတွက် နာကျင်ခြင်းတစ်ခုက ရင်ဝဆီ တက်ဆောင့်သည်။

မောင်ရယ် .. .မောင်သာ ဝဠာ့ဆီကနေ ထွက်ခွာမသွားခဲ့ဖူးဆိုရင် သည်လို နာကျင်ခြင်း မျိုးကို ရင်နှင့်အမျှ ခံစားရမည်မဟုတ်။

"ကျွန်မ ဆွေးနွေးလိုပါတယ်၊ ကိုနေမြရဲ့ဆန္ဒမို့ ကျွန်မစဉ်းစားဖြစ်တာပါ။ ကိုနေမြသာ ဘာမှ မမှာသွားဘူးဆိုရင် ဦးတည်မြနဲ့ ကျွန်မကြားမှာ ဘာမှမရှိနိုင်မှာ သေချာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဦးတည်မြ ကိုယ်တိုင်က ကိုနေမြရဲ့ အရှိန်အဝါစည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကို မက်မောတပ်မက်လို့ ကျွန်မက ကိုနေမြကို ချစ်ခဲ့တာလို့ စွပ်စွဲခဲ့တာမို့ ..."

စကားမဆက်ဘဲ ဝဠာ အံတစ်ချက် ကြိတ်လိုက်သည်။ သတ္တိရှိစမ်း . . . မျက်ရည်မကျ လိုက်နဲ့နော်။ နှုတ်ခမ်းမှ အားတို့ဖျော့မသွားစေနဲ့။ အားမငယ်လိုက်မိဖို့ကတော့ အရေးကြီးဆုံးပါပဲ။ ပြီးတော့ မောင့်ကိုလည်း မတမ်းတမိစေနဲ့ဦးနော်၊ လူသူ တိတ်ဆိတ်ကင်းရှင်းတဲ့ နေရာတွေမှာသာ မောင်တစ်ဦးတည်းအတွက် သိမ်ငယ်နူးညံ့လှသော မိန်းမငယ်တစ်ဦးအဖြစ် မျက်ရည်ကျပါစေ။ ဝဠာ့ကို အထင်သေးရှုတ်ချ၊ စွပ်စွဲလိုသော မျက်ဝန်းများကို တန်ပြန်ကြည့်တဲ့အခါ ပျော့ပျောင်းရိပ် မပါစေရ။ မျက်ရည်ဆို ဝေးနေပါစေနော်။ ဒါမှ ဝဠာ မနိုင်ပေမဲ့ အရှုံးလည်း ဖြစ်မှာမဟုတ်။ ဝဠာ့ထံမှာ ချမ်းသာတာဆိုလို့ မောင့်အချစ်တစ်ခုတည်းလွဲလျှင် မာနဆိုသော အရာတစ်ခုသာ ရှိပါသည်နော်။

"စွပ်စွဲခဲ့တာမို့ မောင် . . .အဲ . . .ကိုနေမြဲရဲ့စည်းစိမ်ချမ်းသာတွေ ရှိနေတဲ့ ကိုနေမြဲရဲ့ အိမ်ကို ကျွန်မလိုက်ဖို့ ခုကတည်းက ငြင်းလိုက်ပါရစေ"

"မင်းတစ်ယောက်တည်း ချက်ချင်း ဆုံးဖြတ်စရာ မလိုပါဘူး တစ်ဝဠာ၊ မင်းရဲ့ မိတ်ဆွေ သင်္ဂဟတွေနဲ့လည်း တိုင်ပင်ပါ။ မင်းဘက်က ဆွေမျိုးအသိုက်အဝန်းကလည်း မင်းကို စွန့်လွှတ်ထားတာဆိုတော့ မင်းဘဝရဲ့ ရှေ့ရေးအတွက် စဉ်းစားဖို့ ကောင်းတယ်။ ပြီးတော့ ဒါဟာ နေကလေးရဲ့ နောက်ဆုံးဆန္ဒ ဖြစ်နေတယ်။ မင်း ငြင်းချင်တယ်ဆိုရင်တောင် နေကလေးကိုငဲ့ပါ။ ကဲ . . .ငါသွားမယ်။ သုံးရက်ကြာရင် ကားလွှတ်ခေါ်လိုက်မယ်။ အသင့်ပြင်ထားလိုက်ပါ"

ပြောပြီးတာနှင့် ဆတ်ခနဲ လှည့်ထွက်သွားသဖြင့် ဝဠာ ဒေါသထွက်စွာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။ အမိန့်ဆိုတာကို မုန်းတီးစက်ဆုပ်တဲ့ တိမ်ဝဠာအတွက် ရှင် အမိန့်တွေ မပေးမိစေဖို့ တစ်ဆိတ် ထိန်းသိမ်းဖို့ကောင်းတယ် ဦးတည်မြဲ။ မောင်သိပ်ချစ်ခင် ရိုကျိုးတဲ့ ရှင်ကို ကျွန်မလည်း ခင်မင်ပါရစေ။

*

"နက်ဖြန် စဉ်းစားနော် ဝဠာ၊ အရမ်းတိုက်တွန်းလို့ ငါတို့အိမ်မှာ နင့်ကို မနေစေချင်ဘူးလို့ နင် တွေးလိုက်ဖို့ မကြိုးစားနဲ့၊ ငါတို့မိသားစုရဲ့ စေတနာကို နင် လုံးဝသံသယရှင်းရှင်းထား၊ နင့်အပေါ် သံယောဇဉ်တွေနဲ့ ကောင်းစေချင်လွန်းလို့ ငါတို့မိသားစု ဝိုင်းတိုက်တွန်းနေကြတာပါ။

ဒက်ဒီ၊ မာမီ မမရော ငါပါ အားလုံးရဲ့ ဆန္ဒတွေကတော့ နင့်ကို ကိုတည်
မြဲသာအိမ်မှာ သွားနေစေချင်တယ်။ အဲဒါ နင့်ဘဝရှေ့ရေးအတွက်
လျှောက်လှမ်းရမဲ့ အကောင်းဆုံးလမ်းပဲ။ ဒီထက်ကောင်းမဲ့ အခွင့်အရေး
တစ်ခု၊ လမ်းဖြောင့်တစ်ခု နင်ထပ်ရဖို့ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး...

"နင်ဘယ်သူ့ကို တိုင်ပင် တိုင်ပင် အားလုံးပေးကြမဲ့ အကောင်းဆုံး
အကြံတွေကတော့ နင် ကိုတည်မြဲသာ အိမ်မှာ လိုက်နေဖို့ပဲ ဖြစ်မှာပဲ။
နင် စဉ်းစားစေချင်တယ်။ ခုကိစ္စကို မာနနဲ့ မဆုံးဖြတ်လိုက်နဲ့ ဦးနှောက်နဲ့
ဆုံးဖြတ်"

ဂျက်စီကာ မာမီနှင့် ဒက်ဒီကလည်း မနက်ကော်ဖီပိုင်းတုန်းက
ပိုင်းဝန်းနားချ တိုက်တွန်းခဲ့ပြီးပြီ။ အခုလည်း ဂျက်စီကာက ထပ်မံ
စည်းရုံးနှိုးဆော်ပြန်ပြီ။ သူတို့အားလုံးရဲ့ တစ်ခုတည်းသော
ဦးတည်ချက် စေတနာက ဝဠာဘဝကလေး တည်ငြိမ်ကောင်းစားဖို့တဲ့။
ဟင့်အင်း... မောင့်ကို ချစ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဝဠာဘဝ တည်ငြိမ်လူရာဝင်စေဖို့
ဆိုတဲ့ တွက်ချက်ခြင်းနဲ့ စဉ်းလဲခြင်းများ မပါဝင် မပတ်သက်ခဲ့ပါ။
ပကတိ အချစ်တစ်ခုတည်းနှင့်သာ မောင့်ကို ကိုးကွယ်ခဲ့သူပါပဲ။ မောင်မ
ရှိတော့တဲ့ နောက်မှာ ဝဠာရဲ့ ရှေ့ခရီးတစ်လျှောက် မှောင်မိုက်ကျိုးပြတ်
သွားခဲ့ပြီမို့ ထပ်မံတည်ဆောက် ပြင်ဆင်ဖို့ စွမ်းအင်များစွာ စိုက်ထုတ်
ရင်းနှီးရတော့မည်။ ကုန်ဆုံးသွားပြီး ပြန်မရတော့သည့် စွမ်းအင်များကို
ပြန်လည်ဖမ်းဆီး ထည့်သွင်းဖို့ကိစ္စမှာ မောင်မပါဘဲ လွယ်ကူနိုင်ပါ့မ
လားကွယ်။

အခုထက်ထိ မယုံရဲသေးဘူးမောင်။ အိပ်မက် . . .ဒါမှမဟုတ်
ခြောက်လှန့်မှုတစ်ခု ဖြစ်လိုက်ရင် ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်မလဲ။ ဝ
ဠာဆီ မောင်ပြန်လာခဲ့မယ်ဆိုရင်သေးငယ်တဲ့ ဝိညာဉ်တစ်ခုအနေနဲ့ပဲ

ဖြစ်ဖြစ် ဝဠာ ဆီးကြိုလက်ခံပါရစေ။ ပြန်လာခဲ့ပါ မောင်ရယ်။ ကျဆုံးခြင်းများ နဲ့ ဝဠာကို မထားရစ်ခဲ့ပါနဲ့။

"ပြီးတော့ နင် သိပ်ချစ်တဲ့ နင့်မောင်ရဲ့ အငွေ့အသက်တွေ အများကြီး အဲဒီအိမ်မှာ နင် ခံစားခွင့်ရှိမယ်။ သူတို့ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်က အရမ်းချစ်ကြတာတဲ့။ ကိုနေမြ နေထိုင်ခဲ့တုန်းက အတိုင်းပဲ ခြေရာလက်ရာမပျက် ရှိစေတာတဲ့ ကိုနေမြ မရှိတော့ပေမဲ့ ရှိနေသလို ခံစားခွင့်ရနေမဲ့ ဒီအခွင့်အရေးကို နင် လက်မလွှတ်သင့်ဘူး။"

ဂျက်စီကာ၏ ဒုတိယမြောက်စကားက ဝဠာနှလုံးသားဆီသို့ တည့်မတ်စူးရှစွာ ထိုးခွင်း ဝင်ရောက်လာစေခဲ့သည်။ မောင့်အငွေ့အသက်၊ မောင်ရှိနေတဲ့အတိုင်း ခံစားခွင့်တဲ့။ အို . . . ဘုရားရေ . . . ဝဠာတစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးမွေးညှင်းများ ဖြာယှက်သွားသည်။ မောင်ရေ . . . ဝဠာတော့ ထပ်မံကျဆုံးတော့မည် ထင်ပါရဲ့။

"ဝဠာရဲ့ဘဝကို မောင် တည်ဆောက်ပေးရမည်"

ဟု ကြွေးကြော်ခဲ့သော မောင်၏ ရည်ရွယ်ချက်က သည်လို သည်နည်းနဲ့တဲ့လား မောင်ရယ်။ ဝဠာဘဝလေး တည်ဆောက်ဖွဲ့စည်းဖို့ မောင့်ဘဝလေးကို အုတ်မြစ်ချ မြှုပ်နှံခဲ့တာလား။ ဟင့်အင်း . . . သည်လိုဆို သည်ဘဝမျိုးကို ဝဠာ မလိုလားဘူး မောင်။ မောင် ပြန်လာဖို့ပဲ ဝဠာ အလိုလားဆုံးဖြစ်နေတာပါ။ မသေဆုံးသွားပါနဲ့ မောင်ရယ်။ ဝါဠာအတွက် ပြန်လည်ရှင်သန် လာခဲ့စမ်းပါ။

"တဖြည်းဖြည်း နင့်မောင်နဲ့နင် ဝေးကွာသွားမှာထက်စာရင် သူ့အိမ်မှာ သူ့အငွေ့အသက် အမှတ်တရလေးတွေနဲ့ နင်စိတ်ဖြေနိုင်တာပေါ့။"

ဂျက်စီကာ စကားကြောင့် ဝဠာ စူးစူးဝါးဝါး ပြိုကွဲကျဆင်းသွားရကာ တစ်ခါမှ မကျဆင်းခဲ့ဘူးသော မျက်ရည်တို့ အတားအဆီးဒလဟော ပြို

လိမ့်စီးဆင်းလာခဲ့တော့သည်။ အံ့ဩတုန်လှုပ် နေသော ဂျက်စီကာ၏ မျက်ဝန်းများကို သူစိမ်းမျက်ဝန်းများပမာ စိုက်ကြည့်ရင်း . . .

"ငါ ရှုံးပြီ ဂျက်ရယ်၊ ငါ သိပ်ရှုံးသွားပြီ၊ မောင့်ကို ချစ်လွန်းလို့ ရှုံးရတဲ့ အရှုံးတွေလေ၊ မောင့်ကို ချစ်တဲ့ ငါ့အချစ်တွေကို မယုံကြည်တဲ့ သံသယ မျက်ဝန်းတွေအောက်မှာ မောင်ဆိုတဲ့ အရိပ်တစ်ခုကြောင့် ငါ ကျဆုံးရဦး မယ်၊ နင်ပြောသလို မောင်နဲ့ ဝေးကွာမသွားဖို့အတွက် လူတွေ ကို ငါ အရှုံးပေးရတော့မယ်၊ ဟင် . . .ဟင်း"

တစ်စုံတစ်ယောက် ဝင်ပူးခံနေရသလို၊ ကျိန်စာသင့်နေသလို ဖြစ်နေ သည့် ဝဠာ့ မျက်ဝန်းများ၏ ချောက်ချားဆန်းကြယ်မှုတွေကို ဂျက်စီကာ သွေးလန့်လာရရင်း မျက်လုံးများ စုံမှိတ်ထား လိုက်တော့သည်။ ဝဠာ့ မျက်ဝန်းများက တစ္ဆေတစ်ကောင်ပမာ ဂျက်စီကာကို သွေးပျက်စေလှ သည်။

အဲသည်လောက် ခံစားနေရတဲ့ ဝဠာလေးကို ဘာခံစားချက်မှ မရှိဟု စွပ်စွဲနေခဲ့သော ဦးတည်မြသာဟာ သူရူးတစ်ယောက်များလား။

*

အခန်း(၂)

ခြံထဲသို့ ကားစဝင်စဉ်က စလိုက်သော မောင့်ကို လွမ်းဆွတ်အောက်မေ့ခြင်းများသည် ဧည့်ခန်းတစ်ခု၏ ခမ်းနားထည်ဝါမှုအောက်မှာ ခြေစုံရပ်နေမိသည်အထိ စဉ်ဆက်မပြတ် ဝဋ္ဋာရင်မှာ ငြိမ်တွယ်ကပ်ပါလာသည်။ အပွင့်နှစ်နှစ် သားရေဖုံး ဆိုဖာကြီးများထဲမှ တစ်ခုပေါ်မှာ သက်သာ အေးဆေးစွာ ထိုင်လျက် ငြိမ့်ညောင်းနေသော လူတစ်ဦးကို လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုး၍ စွပ်စွဲ ရှုတ်ချပစ်လိုက်ချင်သည်။ ဒါလား နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် သိပ်ချစ်ရသည့် ညီတစ်ယောက် ဆုံးရှုံးခံထားရသည့် အစ်ကိုတစ်ယောက် ပူဆွေးခံစားမှု။

လုံးဝ တည်ငြိမ်အေးစက်နေသည်။ ဒါမှမဟုတ် အထက်တန်းလွှာတို့ ရဲ့ ခံစားမှုကို လူသိအောင် ဖွင့်လှစ်ထုတ်မပြတတ်တာလား။

မောင့်အိမ်ကြီးမှာ မောင်ရှိနေသလို ခံစားစေရတာတော့ အမှန်ပါပဲ။ သို့ပေမဲ့ မောင်သေဆုံး ထားပြီးမှ အသုဘအိမ်တစ်အိမ်၏ အဆောင်အယောင် ဘာတစ်ခုမှ ရှိမနေတာလည်း အမှန်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ ဂျက်စီကာတို့ အိမ်ကျဉ်းကလေးထဲမှ အခန်းငယ်လေးထဲတွင် ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ပူဆွေးလောင်မြိုက်ခြင်းများနှင့်တော့ ဘာမှမဆိုင်။ ပကတိ ငြိမ်တိတ်အေးဆေးလွန်းလှသည်။

"ထိုင်နိုင်တယ် တိမ်ဝဋ္ဋာ"

ဝဋ္ဋာ ဆိုဖာတစ်ခုမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး သူ့ကို စူးရှတောက်ပြောင်စွာ

မော့ကြည့်လိုက်သည်။ တစ်စုံတစ်ရာ ပြောလိုက်ဖို့ပြင်စဉ်သူက လက်ဝါးကာ တားဆီးလိုက်ပြီး . . .

"နေကလေးအတွက် အသုဘအခမ်းအနားတွေ ဘာတွေ မရှိတာကို မင်း အံ့သြခြင်း အံ့သြနေမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ငါ့ခံယူချက်က တစ်မျိုး၊ နေကလေး သေဆုံးခဲ့တဲ့နေရာကို ငါ့ကိုယ်တိုင် လိုက်သွားခဲ့တယ်၊ ငါ့လက်နဲ့ စီမံသဂြိုဟ်ခဲ့တယ်၊ နေကလေး သေသွားပြီးလို့ ငါ လက်ခံလိုက်ရတယ်၊ ဒါပဲ၊ နေကလေးကို ရည်စူးပြီး သူ့အတွက် လှူဒါန်းသင့်သလောက် လှူဒါန်းခဲ့တယ် . . .

"ငါ လူတွေကို မလိုလားဘူး တိမ်ဝဋ္ဌာ၊ လူတွေရှေ့မှာ ငါ့ရဲ့ ပူဆွေးမှုကို မပြချင်ဘူး၊ ပတ်ဝန်းကျင်က ပရိသတ်တွေ ဝေဖန်ကြမှာ။ သနားကြမှာ၊ အပြစ်တင်ကြမှာ၊ အတင်းပြောကြမှာတွေကို ငါ့အိမ်ကို ဖိတ်ခေါ်ပြီး မကြားနာနိုင်ဘူး၊ ငါပြောတာ ရှင်းလား၊ အဲဒါ ငါ့ခံယူချက်ပဲ၊ သေတဲ့သူက သေဆုံးသွားခဲ့ပြီပဲ၊ ငါ ရူးမတတ် ခံစားနေရတာ ငါ တစ်ယောက်ကလွဲလို့ ဘယ်သူမှ မသိစေချင်ဘူး"

"မောင် သေဆုံးတဲ့နေရာကို ကျွန်မ ဖြစ်နိုင်ရင် လိုက်ကြည့်ချင်ပါတယ် ဦးတည်မြဲ၊ မောင် နောက်ဆုံး ဝိညာဉ်ထွက်သွားတဲ့ နေရာကို ကျွန်မကြည့်ပြီး ယုံကြည်လက်ခံနိုင်အောင် ကြိုးစားချင်တယ်"

သူ့မျက်ဝန်းများကို တည့်တည့်စိုက်ကြည့်ပြီး ဝဋ္ဌာတောင်းဆိုမိလိုက်ပြီးမှ မှားသွားပြီလားဟု သံသယ ဝင်လာသည်။

ဝဋ္ဌာကို ပြန်ကြည့်နေသည့် ဦးတည်မြဲရဲ့ မျက်ဝန်းများက "တကယ့်စိတ်ရော ကိုယ်ပါလို့ တောင်းဆိုတာရော ဟုတ်ရဲ့လား"ဟူသော မေးခွန်းရိပ်နှင့်။ အို . . .သေတော့မှာပဲ။ ဝဋ္ဌာကို မယုံကြည်သော ထိုလူထံမှာ တောင်းပန်တိုးလျှိုးမှု၊ တောင်းဆိုမှု တစ်စုံတစ်ရာ ဝဋ္ဌာ မတောင်း

သင့်ဘူး၊ အထူးသဖြင့် သူနှင့် ကင်းရှင်းဖို့ အဓိကပါပဲ၊ သူ့ရှေ့မှာ မောင့်ကို ညည်းပြနေတယ်ဟု သူ ထပ်မံ သံသယဝင်အောင် ဝဠာ မလုပ်ရဘူး၊ ဒါဟာ ရှုံးနိမ့်ခြင်း တစ်မျိုးပဲနော်။ တကယ်ဆို မောင့်ကို လွမ်းဆတ် ငိုကြွေးချင်လျှင်တောင်မှ သူ မသိမြင်စေဖို့ အရေးကြီးသည်။

သူ့ရှေ့မှာ အဲသည်လို ဖြစ်သွားလို့ကတော့ ဝဠာရဲ့ ပကတိအချစ်များ နှင့် ဖြူစင်မှုကို ထိုလူက မာယာတွေအဖြစ် ပြောင်းလဲအမည်တပ်လိုက် ခြင်းဖြင့် ဝဠာ့ကို အနိုင်ယူလိမ့်မည်။ အဲသည်အခါ ဝဠာရဲ့ ကျဆုံးခြင်းက အတားအဆီးမဲ့ နိမ့်ဆင်းသွားလိမ့်မည်။

သူ့ထံမှာ ဝဠာ အနိုင်မရနိုင်ခင် အရှုံးတော့ မလိုချင်ပါ။

မောင်နှင့် ပတ်သက်ပြီး တောင်းဆိုလိုက်မိသော ပါးစပ်ကို ဖြတ်ရိုက် ချင်စိတ် ပေါက်သွား အောင်ပင် ဝဠာ စိတ်တိုသွားတော့သည်။

"မင်းအတွက် ဒါမျိုးလိုအပ်ရဲ့လား တိမ်ဝဠာ၊ မလိုအပ်ဘဲ မင်း အပင် ပန်းမခံပါနဲ့လေ၊ ငါ အစ်ကိုကြီး တစ်ယောက်လုံး ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ သွားသဂြိုဟ် လက်ခံယုံကြည်လာခဲ့ပြီးမှတော့ မင်းလို မိန်းကလေးတစ် ယောက် လက်မခံချင်လည်း ရူးရဲရှိမှာပဲ"

ဝဠာ အံတင်းတင်းကြိတ်ကာ လက်သီးကျစ်ကျစ် ဆုပ်ပြီး ခံပြင်းလာ သည်။ ဝဠာ့ကို သိပ်သိမ်နုညံ့ဖျင်းသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပမာ ခံယူသတ်မှတ်ထားပုံရသော လူတစ်ယောက်။ အဲသည်လူနှင့် တစ်အိမ် တည်းနေဖို့ ရေရှည်ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားကွယ်။

ခေါင်းကို အမော့မှာ ဧည့်ခန်းထောင့်မှာ ချိတ်ဆွဲထားသော မောင့် ပုံတူကားချပ်ကြီးက သက်ရှိတစ်ဦးပမာ ဝဠာ့ကို စိုက်ကြည့်နေသလို ခံစားလိုက်ရသဖြင့် ဝဠာ့အတွက် ဆုံးရှုံးခြင်းတစ်ခု လက်ဆောင်ပမာ ထပ်မံရရှိလိုက်ရတော့သည်။

မောင် ရက်စက်တယ်၊ သက်မဲ့မျက်ဝန်းတစ်ခုနှင့်တင် ဝဠာကို အရာ
အားလုံးထံမှာ ခစား ရှုံးနိမ့်စေတယ်။

*

ဝဠာအတွက် ပြင်ဆင်ပေးထားသော အခန်းတစ်ခုကတင် ဂျက်စီ
ကာတို့ အိမ်တစ်လုံးစာ ကျယ်ဝန်းထည်ဝါနေလေသည်။ မောင်သည်
လောက် ချမ်းသာကြွယ်ဝ အရှိန်အဝါကြီးမား တောက်ပမှန်း ဝဠာ မ
မှန်းဆခဲ့ပါဘူး မောင်ရယ်။ မောင့်ကို ချစ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဒါတွေ လုံးဝမပါဝင်
ခဲ့တာ မောင်တစ်ဦးတည်းသာ ယုံကြည်လက်ခံသွားခဲ့ပါသည်နော်။

မောင့်အစ်ကိုတစ်ယောက် အဲသည်လို မယုံကြည်နိုင်တောင် ဝဠာ
အတွက် အရာရာမှာ တပ်ဆင် အသုံးပြုသော သံသယနှင့် အထင်သေး
ခြင်း လက်နက်ပြင်းတစ်ခုကို နှိမ့်ချလွှင့်ပစ်လိုက် ရင် ဘယ်လောက်များ
ကောင်းလိုက်မလဲ။ ဒါဟာ အတ္တမဟုတ်ဘူးနော်။ ဆန္ဒတစ်ခုသာ ဖြစ်ပါ
တယ်။ မောင် သိပ်ကိုးစားလိုက်နာခဲ့သော မောင့်အစ်ကိုကို ဝဠာလည်း
လိုက်လံကိုးစားခြင်းဖြင့် မောင့်စိတ်ကို စိတ်ချမ်းသာရာ ရောက်စေချင်
လို့ပါ။

မောင့်အစ်ကိုကို မောင် ဆန့်ကျင်ရင်ဆိုင် ရဲရင့်ခဲ့တာက ဝဠာကို ချစ်
ခြင်းတစ်ခုသာပဲ ဖြစ်ခဲ့ လျှက် ဝဠာကို ချစ်ခဲ့ခြင်းမှာ မောင်စိတ်မချမ်း
မသာ ဖြစ်ခဲ့ရတာက ဝဠာကို မောင့်အစ်ကို လက်မခံ နိုင်ဖြစ်ခဲ့ခြင်းသာ
ရှိခဲ့သည်။ မောင် အတောင့်တဆုံးဖြစ်ခဲ့တာက မောင့်အစ်ကိုနှင့် ဝဠာကို
ပြေလည် ဆက်ဆံလိုခြင်းပါပဲ။ အဲသည်ဆန္ဒကို ပြင်းပြင်းပြပြနှင့် မောင်

ဆောင်ရွက် ကြိုးပမ်းခဲ့ ဖူးတာမို့ ဝဠာ မောင့်ဆန္ဒလေးကို ဖြည့်ဆည်း ပေးချင်တာပါ။

ဒါကြောင့် ဝဠာ မာနအားလုံးကို ရင်းနှီးအရှုံးခံပြီး ပြေလည်ချင်မိတာ ပါ ဦးတည်မြဲရယ်။ ကျွန်မကို မလိုလားခြင်းတွေ အနည်းငယ်မျှ ရှင် လျှော့လိုက်စမ်းပါနော်။

အမှန်တော့ သည်အိမ်ကို လိုက်ပါလာရခြင်းအကြောင်းရင်းမှာ အဲသည်အချက်က အဓိက အနေနှင့်ပါဝင်ပါသည်။

မောင်ဖြစ်စေချင်ခဲ့သလို ဝဠာ့ကို မောင့်အစ်ကို လက်ခံပြေလည်သွား စေဖို့။ ဒုတိယအနေနှင့် ကတော့ မောင့်ရဲ့အရိပ်အငွေ့ကလေးများကို တမ်းဆွတ်စိတ်ပြေလိုစိတ်နှင့် မောင် နေထိုင်ရှင်သန်ခဲ့ဘူးရာ သည်စံ အိမ်မှာ မောင့်ကို လွမ်းဆွတ်သတိရစွာ တစ်ရံမလပ် မောင့်အငွေ့နှင့် မ ကွဲမကွာ နေထိုင်လိုခဲ့တာကြောင့်ပါပဲ။

တတိယအချက်ဖြစ်တဲ့ ဆွေမျိုးသားချင်းဆိုလို့ တစ်အိမ်ထောင် တည်းသာရှိတဲ့ ဒေါ်လေးတို့ရဲ့ စွန့်ပယ်ခြင်းကို မမှုပေမယ့် ဂျက်စီကဲ့ အိမ်မှာလည်း ကြာရှည်မနေထိုင်လို၊ အထီးကျန်ဘဝနှင့် ရှေ့ခရီးကို ဆက်တဲ့အခါ အရွယ်ငယ်သောမိန်းမငယ်တစ်ဦးအနေနှင့် လုံးဝမသင့် တော်တာမို့ ကွန်းခိုရာ အရိပ်အာဝါသအဖြစ် မောင့်အစ်ကိုရဲ့ အရိပ်အယောင်ကို ခိုမှီဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်မိတာကတော့ ရင်နာလွန်းလှ သည်။

အဲသည်လို ခိုမှီခွင့်ရဖို့ မောင့်ကို ချစ်ခဲ့တာ မဟုတ်တာကို တမလွန် ကနေ မောင် စွဲမြဲ ယုံကြည်ထားပေးပါနော်။ သည်အချက်က မရည်ရွယ် ဘဲ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်ပါပဲ။

မောင်ရှိစဉ်တုန်းက ရည်ရွယ်ခဲ့တာက မောင်နှင့်ဝဠာ လက်တွဲခိုင်မာ

လျက် နှစ်ယောက်ကမ္ဘာကလေးတစ်ခု တည်ဆောက်ဖို့ပါနော်။

မောင် လက်တွဲဖြုတ်သွားတော့ ကျန်ရစ်ယိုင်ယဲ့သွားတဲ့ ဝဠာ အတွက် ရွေးချယ်စရာ သည်တစ်လမ်းသာ ရှိလို့ပါ မောင်ရယ်။ မောင် လည်း စိတ်ချနိုင်မယ် ထင်ပါရဲ့။

"မမဝဠာ ရေချိုးလို့ရပြီနော်၊ ကျွန်မ အားလုံး စီစဉ်ပြီးပြီ"

"ရှင်"

အခန်းနှင့် တစ်ဆက်တည်း အခန်းတံခါးတစ်ခုပွင့်ကာ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ပေါ်လာတာမို့ ဝဠာ ခုတင်ဘေးကြမ်းပြင်မှ မွေးပွကော်ဇောပေါ်မှာ ထိုင်ချပြီး ခုတင်ကို ပြန်မှီကာ ငြိမ်သက်နေရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။

"မမ ဘာတွေ တွေးနေတာလဲဟင်၊ ရေချိုးတော့လေ၊ ရေချိုး ပြီးရင် ထမင်းစားခန်းထဲ မဆင်းချင်ရင် ကျွန်မလာပို့ပေးမယ်နော်၊ မမ ခေါင်းလျှော် မလား ဟင်၊ ကျွန်မ လျှော်ပေးမယ်၊ မမဆံပင်ကြီးတွေက အရှည်ကြီးပဲနော်၊ အရမ်းကောင်းတာပဲ၊ ကျွန်မ ဖြီးပေးပါရစေလား ဟင်"

ခင်မင်ရိုကျိုးဟန်ကလေးနှင့် လာရောက်ပတ်သက်နေသော ကောင်မလေးကို တအံ့တဩ ငေးရင်းက ငါ့ကို ဖော်ရွေကြိုဆိုသူ ရှိသေး သားပဲဟု စိတ်ကျေနပ်မှုတစ်ခု ရသွားလေသည်။ သုံးထောင့်မှန်ကြီး အရှေ့မှာ ဝဠာ ထိုင်လိုက်ရင်း . . .

"လာလေ ညီမလေး၊ ခေါင်းဖြီးပေးမယ်ဆိုတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးပဲ ကွာ၊ အရင်ကတော့ မမ သူငယ်ချင်းဖြီးပေးနေကျပါ၊ ခု သူမရှိတော့ ဒုက္ခတွေ့နေတာ အတော်ပဲ၊ အဲဒီ ဆံပင်ကြီးရှင်းဖို့ မလွယ်ဘူး ခဏခဏ

ပြီးပေးနေမှ မရှုပ်နိုင်မှာလေ"

"ဟယ် . . .မမက အရမ်းချစ်ဖို့ ကောင်းတာပဲနော်၊ စကားပြောတာ လေးက မာနမရှိပါဘူး၊ ကိုကိုကြီးက သူ့မိတ်ဆွေတွေနဲ့ပြောတော့ မာနကြီးပြီး သိပ်ကြီးကျယ်တဲ့ ကောင်မလေးတဲ့၊ လူကသာ ဘာမှ မဟုတ်၊ အဲ . . .ဘုရား၊ မဟုတ်ဘူး"

ထစ်အအလေး ဖြစ်သွားသော ကောင်မလေးကို ကြည့်ကာ ဝဠာ အသံလေးထွက် ရယ်မောလိုက်မိသည်။ မောင်သေဆုံးသွားပြီဆိုတဲ့ သတင်း ကြားပြီးကတည်းက အခုအချိန်အထိ ဒါဟာ ပထမဆုံး ရယ်ပြုံး ခြင်းပါပဲ။

"ညီမလေးတို့ ကိုကိုကြီးက မမကို အရမ်းမုန်းနေတာ၊ ကဲ ကဲ . . .ဆံပင်ကြီး လုပ်ပေးပါဦး၊ ညီမလေးနာမည်က ဘာတဲ့လဲ"

"အမွှေးလေးပါ၊ ခစ် ခစ် နာမည်ရင်းက မွေးမွေးတဲ့ ဒေါ်ကြီးမိတို့ ရွှေ လုံးတို့က အမွှေးလေး ကို ချစ်စနိုးခေါ်တာ"

အမွှေးလေး ကြိမ်ခုံကလေးပေါ်မှာ ထိုင်နေတာတောင် မွေးပွ ကော်ဇောပေါ် ပုံအိကျနေသော ဝဠာဆံပင်ကြီးများကို စိတ်ရှည်ရှည် စတင်ရှင်းလင်းရင်းက ရယ်ကာမောကာ စကားတွေ စ ဖောင်ကြဲ တော့သည်။

အိမ်ကြီးမှာ လူဘယ်နှယောက်ရှိတာ၊ ဘယ်သူက ဘာအလုပ်တွေ လုပ်ရတာ၊ တကယ့် အိမ်ကြီးသခင်ကတော့ ကိုကိုကြီးဆိုသော ဦးတည် မြနှင့် ကိုကိုလေးဟူသော မောင်တို့နှစ်ဦးသာ ရှိတာ၊ ကိုကိုလေး ရုတ်တရက် ဆုံးပါးသွားတာကို သူတို့တစ်တွေ အံ့သြတုန်လှုပ်ကာ နားမ လည် နိုင်ဖြစ်ကြတာ။ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ် လုပ်ရတာကလွဲလို့ သည်အိမ် ကြီး၏ အိမ်တွင်းရေးများကို ဘာမှ သိရှိခွင့် စပ်စုခွင့် မရှိတာမို့

တိတ်ဆိတ်စွာပဲ ကိုကိုလေးအတွက် ပူဆွေးကြေကွဲကြရတာ။

ဝဠာမလာခင် သုံးရက်လောက် အလိုမှ ကိုကိုကြီးက အိမ် အလုပ်သမားတွေ အားလုံးကို ခေါ်တွေ့ကာ သည်အိမ်ကို ကိုကိုလေး၏ ဇနီးအနေဖြင့် တိမ်ဝဠာ ရောက်လာမည့်အကြောင်းနှင့် တိမ်ဝဠာကို ဝိုင်းဝန်း အကဲခတ်ပေးကြဖို့၊ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဆက်ဆံကြဖို့ ပြောဆို အမိန့် ထုတ်ခဲ့တာတွေ အားလုံးကို တစ်ခွန်းမကျန် ပြန်လည် ပြောပြနေသည်။

အမွေးလေး ပုံစံက စပ်စပ်စုစုလေးမို့ သူသိသမျှ မှတ်မိသမျှ လိုက်လံ စပ်စုထားတာတွေကို ဝဠာရှေ့မှာ လူတတ်ကြီးတစ်ယောက်ပမာ ဖွင့်ချ နေတော့သည်။ စပ်စုတတ်တာကလွဲလို့ ခင်မင်စဖွယ် ကောင်းလှတာမို့ ဝဠာခင်လိုက်မိသည်။ သည်အိမ်ကြီးမှာ ဝဠာ ရင်းနှီးပေါင်းသင်းရဖို့ဆို တာက အမွေးလေးတို့လောက်ပဲ ရှိတာမဟုတ်လား။ ဦးတည်မြဲနှင့် ပြေလည်ခွင့်ရဖို့တော့ အများ ကြီး လိုပါသေးသည်။

"ရေချိုးတော့လေ မမဝဠာရဲ့ ဆံပင်ကြီးတော့ ရှင်းပြီးသွားပြီ၊ အား . . လက်ညောင်းသွား တာပဲ၊ အမှန်ဆို ဒီအချိန်က ထမင်းစားချိန်၊ ခါ တိုင်းဆို ဒီအချိန် မောင်းတီးနေကျ ကိုကိုလေး ဆုံးပြီး ကတည်းက ကိုကိုကြီးက မောင်းတီးဖို့ မလိုတော့ဘူးတဲ့၊ သူ စားချင်တဲ့အချိန်မှာ စား မယ်ဆိုပြီး စားပွဲပေါ်မှာ အမြဲပြင်ထားရတာ၊ မမ ဆင်းမစားရဲရင် ကျွန်မ လာပို့ပေးထားမယ်သိလား၊ အခု ရေချိုးလိုက်တော့ နော်"

ဝဠာ ခေါင်းညိတ်လိုက်ကာ ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်လိုက်သည်။ ဆပ်ပြာမြှုပ်များဖြင့် ပြင်ဆင်ဖွဲ့ စည်းထားသော ရေချိုးကြွေလုံဖြူတစ် ခု။

ပြီးတော့ ရေပန်းတစ်ခု။

ကြွေထည်များဖြင့် ရှင်းသန့် စင်ကြယ်နေသော ရေချိုးခန်းထဲမှာ တောင် အမွှေးနံ့သာဘူး ပေါင်း မျိုးစုံနှင့် စီရီလျက်။

ရေပန်းကို ဖွင့်ချလိုက်စဉ်မှာ အေးမြသော ရေစက်အတွေ့နှင့်အတူ မွှေးပျံ့သော ရနံ့ တစ်ခု ပါ ရောယှက်ပူးပေါင်းလျက် ကျဆင်းလာသည်။

အင်း . . . ဝဠာရဲ့ ဘဝသစ်တစ်ခုကတော့ ယုံကြည်စရာမကောင်း လောက်အောင် အဆောင်အယောင်များဖြင့် ဆင်ယင်မွမ်းမံထားခဲ့တာပါ ပဲလား။

မောင်ရယ် . . . ဝဠာ ကျောမလှိုလိုက်တာ။ ဝဠာလိုအပ်တာ သည်လို စည်းစိမ်သာယာမှု မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး မောင်။

မောင့်ကို ဝဠာချစ်သော အချစ်တစ်ခုနှင့် ညီမျှသည့် မောင်၏ တန်ပြန် အချစ်များသာပဲ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်နော်။

ဒါကို သိခဲ့လို့လည်း တွေ့စကတည်းက ဝဠာနှင့် တန်းတူဖြစ်စေ လောက်မည့် အဆောင် အဝါလောက်သာ မောင့်မှာ ရှိခဲ့တာ။ ဝဠာ မရဲဝံ့ မှာစိုးလို့ မောင့်ကိုယ်ကို နှိမ့်ချနေခဲ့တာ ပါပဲ။

ပိုးသားစွပ်ကျယ် အနက်ကလေးနှင့် ဘောင်းဘီအပြာဖျော့ဖျော့ မောင့်ဟန်ပန်က နောက်မှ မြင်လိုက်ရုံနှင့် မောင်မှန်းသိသာစေခဲ့တာ။

ဖြူနုဖွေးဥသော မောင့်အသားအရေနှင့် လတ်ဆတ်ရှင်းသန့်သော မူ ပိုင်ဟန်ကလေးကိုတော့ ဝဠာ ဖုံးကွယ်မရ။ သိပ်ကို မက်မောမြတ်နိုးခဲ့ရ ပါသည် မောင်။

ဝဠာတို့ ထိုင်နေကျ လူရှင်းချောင်ကျသည့် စားပွဲကလေးမှာ ဝင် အထိုင် တစ်စုံတစ်ခု ထူးခြားနေပြီဆိုတာ ဝဠာ ပထမဆုံး သတိထားမိ လေသည်။

ဆီချက်စားသည့် တူချောင်းလေးတွေ ထည့်ထားသော ရှည်မျောမျော မြေခွက်ကလေး အောက်မှာ စာအိတ်အဖြူကလေးတစ်ခု ဖိညှပ်ထားသည်။ ဝဠာတို့ အလျင်က ထိုင်သွားတဲ့ လူတွေ ထဲက ကျန်ရစ်ခဲ့တာမျိုး မဟုတ်။

ဝဠာတို့ လာထိုင်မှာကို ကြိုတင်သိသူ တစ်ဦးဦးက ဝဠာတို့ မလာခင် အချိန်အနည်းငယ် လေးအတွင်းမှာ လာရောက်ထားရှိလိုက်သည့် ဟန်မျိုး။

ဘေးဘီကို ဝဲကြည့်တော့ ခပ်လှမ်းလှမ်း စားပွဲတစ်ခုမှာ ဝဠာတို့ကို ကျောပေးထိုင်နေသော စွပ်ကျယ်အနက်နှင့် ဘောင်းအဘီအပြာ ဖျော့ဖျော့ ဝတ်ဆင်ထားသူ လူတစ်ဦးသာ ရှိသည်။

သူကရော ဝဠာတို့ကို ကြိုတင်သိထားနှင့်ပြီးလာထားတာဆို သည်ဘက်လှည့်ကြည့်နေရ မည်ပေါ့။ ခုတော့ ကျောခိုင်းလျက်။

ဘယ်သူများ လာထားသွားပါလိမ့်။ စပ်စုသော ဂျက်စီကာ တွေသွားတော့ မနေနိုင် . . .

"ဖွင့်ကြည့်လိုက်မယ်ဟယ်၊ ဘယ်သူသိတာမှတ်လို့၊ နင်က ဘေးဘီကို စောင့်ကြည့်ထား၊ ငါ ဖွင့်လိုက်မယ်၊ ရည်စားစာဆိုရင် ပြန်ထားပြီး မသိချင်ယောင် ဆောင်နေလိုက်မယ်"

"မလုပ်နဲ့ ဂျက်ရယ်၊ စိတ်မဝင်စားဘူး၊ မကြည့်နဲ့"

"ကြည့်မှာပဲဟယ်၊ ကြည့်ချင်တယ်၊ စပ်စုချင်တယ်"

"အေး . . . နင့်ကိုပေးတဲ့ ရည်စားစာဆို နင်ရှင်း"

"နင့်ကို ပေးတာ ဆိုရင်ကော"

"ဂျက်နော်၊ ငါ ဒေါသထုတ်လိုက်ရမလား"

"အံ့မယ် . . . ခြိမ်းခြောက်ပုံကလည်း ရယ်စရာ ကောင်းလိုက်တာ၊ ဒေါသထွက်လာပြီ ဆိုလည်း ပြီးတာပဲ၊ ဒေါသကို တမင်ထုတ်ဖို့ ကြံရွယ် ချက်လေးနဲ့၊ ဟဲ ဟဲ . . ."

ထက်မြတ်သော ဂျက်စီကာက ဝဠော့ကို နောက်နေရင်းနှင့်ပင် လက် က စာအိတ်လေးကို ဖွင့်ပြီးသား ဖြစ်သွားသည်။

အဲသည် အခါမှာတော့ ဝဠော့တို့ ဘယ်လိုမှ ထင်မှတ်မထားသည့် စိတ်ကူးယဉ်မှုတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည်။

အလွယ်တကူ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကင်းသည့် ဝဠော့ နှုတ်မှလှုပ်လှုပ်ရှား ရှား အာမေဠိတ်တစ်ခု လွင့်စဉ်သွားအောင်ပင် ထိုအရာက ဆွဲဆောင်မှု ပြင်းလွန်းလှလေသည်။

ဘေးဘီကိုတောင် ငဲ့မကြည့်နိုင်တော့ဘဲ ဂျက်စီကာ လက်ထဲမှ စာအိတ်လေးကို အမြန်ဆွဲယူ လုကြည့်လိုက်လေသည်။

စာအိတ်ထဲမှာက တုန်လှုပ်ဖွယ်ကောင်းလှသည့် ပစ္စည်း တစ်စုံတစ်ရာတော့ ရှိမနေခဲ့ပါ။

သို့သော် ဝဠော့၏ နှလုံးသားတစ်စုံကို လှုပ်ရှားခြင်းသို့ ဆွဲယူပို့ဆောင် လိုက်နိုင်သော အရာတစ်ခု ရှိနေခဲ့သည်။

အဲသည်အရာလေးကတော့ ဓာတ်ပုံလေးတစ်ပုံ။ ရုတ်တရက် ကြည့် လိုက်လျှင်တော့ လူတစ်ကိုယ်လုံး ပျောက်နေသလို ဖြစ်ကာ တံကောက် ခွက်အထိ ရှည်လျားဖြာဆင်းကျနေသော ဆံပင်နက်များသာ ဓာတ်ပုံထဲ မှာ လွှမ်းမိုးနေခဲ့လေသည်။

အတိအကျ ဆိုရလျှင် ဝဠော့ ဆံပင်ကြီးများပဲပေါ့။

ဝဠာ့ရဲ့ နောက်ပိုင်းကနေ တိတ်တဆိတ် ရိုက်ယူထားခဲ့သော လူတစ်ယောက်သည် ဝဠာ့ နောက်မှာ အမြဲရှိနေနိုင်သလား။ ဝဠာ့ကို စဉ်းစားမှုတွေ ပေးခဲ့သောလူသည် ဘယ်သူများပါလိမ့်။

ဝဠာ့ ခေါင်းကလေးလှည့်ကာ ဟိုသည် ရှာဖွေမိသေးသည်။ ဝဠာ့အတွက် သံသယပေးနိုင်မည့်သူ တစ်ဦးတစ်လေမှ ရှိမနေခဲ့။

ဝဠာ့တို့ကို ကျောခိုင်းထားသော ပိုးသားစွပ်ကျယ်နက်နက်နှင့် ဘောင်းဘီပြာဖျော့ ဝတ်ဆင် ထားသည့် လူတစ်ဦးက လွဲလို့ပေါ့။

"အနောက်မှာ . . . အနောက်မှာ ဝဠာလေး"

ဂျက်အသံ တိုးညက်ညက်လေးကြောင့် ဂျက်ကြည့်ရာနေရာကို ဝဠာ့အမြန်ဆုံး လှည့်ကြည့် လိုက်သည်။ ဓာတ်ပုံနောက်ကျောဘက်မှာ . . .

"မြတ်နိုးနေသည်"

ဆိုသော စာတန်းငယ်လေးက ဝဠာ့၏ နှလုံးခုန်ခြင်းများကို ပူဇွန်းသွားစေခဲ့သည်။

အမှန်ဆို ဘယ်သူမှန်းဘယ်ဝါမှန်းဘာမှမသိဘဲ တိတ်ဆိတ်သော ပတ်ဝန်းကျင်မှာ စွပ်ကျယ်နှင့် ဘောင်းဘီဝတ်ကျောခိုင်းနေသူတစ်ဦးနှင့် ဘာမှလဲ မဆိုင်ဘဲ လွယ်ကူစွာ ကြည်မွေ့ လှုပ်ရှားသွားမိခြင်းကို ဝဠာ့ နောင်တရသင့်သည်။

ဝဠာ့ဘဝမှာ ဒါမျိုး စိတ်ကူးယဉ်ခွင့်ရဖို့ အခြေအနေအချိန်အခါ မရှိသင့်ဘူးပဲ။ ဝဠာ့ တစ်ဦးတည်း တည်ဆောက်ရမည့် ဘဝအိမ်ကလေး တစ်ခုအတွက် ဝဠာ့ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေရချိန်သာ ဖြစ်ရမည်။

သို့သော် ထိုစဉ်က ဝဠာ့တို့ကို ကျောခိုင်းလျက် လက်ထဲမှ မှန်ငယ်ကလေးတစ်ခုဖြင့် စောင့်ကြည့်နေခဲ့သော သိပ်စိတ်ကူးယဉ်တတ်သူ

လူငယ်ကလေးတစ်ဦးသည် နောင်တွင် ဝဠာ ဘဝခရီးလမ်းမှာ မြတ်နိုး
စရာ အကောင်းဆုံးသော၊ အားကိုးစရာ အကောင်းဆုံးသော "မောင်"
အဖြစ် ပါဝင်ရောက်ရှိလာလိမ့်မည်ဟု ဝဠာ မမျှော်လင့်ခဲ့ဘူးပေါ့ မောင်
ရယ်။

*

အခန်း(၃)

ဝဠာ့ရဲ့ ဘဝသစ်တစ်ခုဟာ အဆင်ပြေ ချောမွေ့ခြင်းများဖြင့်ဝန်းရံ ခံစား လာခဲ့လိမ့်မည်ဟု ဝဠာ့ မထင်ထားခဲ့ပါ။

မနက်မိုးလင်းတာနဲ့ အမွှေးလေး သယ်ဆောင်လာတဲ့ အစားအသောက်တွေ အဆင်သင့်စား၊ ပြီးရင် ဝဠာ့အတွက် အသက်ရှင် ခြင်းက အလုပ်တာဝန် ကင်းလှစွာ အလျားရှည်။

နေ့လယ်စာ အမွှေးလေး လာပို့တဲ့အခါ စား၊ ဗီဒီယိုအခွေတွေနှင့် ဆက်လက် နပန်းလုံး။ ညနေစာ အမွှေးလေး ယူလာတော့ စား။

သည်လိုနဲ့ တစ်နေ့တာ ကုန်ဆုံးသွားရလျက်သည် အခန်းကျယ်ကြီး ရဲ့ အဆောင်အဝါ အောက်မှာ အနေကျုံ့လာရသော ဝဠာ့သုံးရက်မြောက် လာတဲ့အထိ ဦးတည်မြဲနှင့် မျက်နှာချင်းတောင် မဆိုင်ရသေး။

လိုလေသေးမရှိ ပြီးပြည့်စုံသော မောင့်ဇနီးအဖြစ် ထားပေးရုံနှင့် ဦးတည်မြဲက တာဝန်ကျေ ပြီလို့ သတ်မှတ်ထားသလား။

တကယ်ဆို တစ်အိမ်တည်း ရှင်သန်သွားရမည့် မောင်နှင့် ပတ်သက် ပြီး ကျန်ရစ်သူ လူသား နှစ်ဦးဟာ အနည်းအကျဉ်းတော့ ရင်းနှီးမှု မရှိသ င့်ဘူးလား။

အို . . . သေတော့မှာပဲ။ ဦးတည်က ဝဠာ့ကို လိုလားခဲ့သူမှ မဟုတ်ဘဲ ကွယ်။ ဒါဆိုရင် အိမ် အလုပ်သမားတွေနှင့်လောက်တော့ ရင်းနှီးမှုရှိသင့်

ရမှာပေါ့။

သည်အခန်းထဲမှာ စက်ရုပ်ငယ်တစ်ခုလို အမြဲနေသွားရတော့မှာလား။ သူ မဖိတ်ခေါ်လည်း ဆင်းမယ်ဟု မိုက်ကန်းစွာ တွေးခေါ်လိုက်ကာ လေးရက်မြောက် မနက်ခင်းတစ်ခုမှာ ဝဠာ အောက် ထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့တော့သည်။

ကျယ်ပြန့်ကြီးမားသော အခန်းပေါင်းများစွာ တိတ်ဆိတ်ထည်ဝါသော အဆောင်အယောင်တွေ။ ရိုးသားစွာ ဝန်ခံရလျှင် ဦးတည့် အခန်းမပြောနှင့် ...

ထမင်းစားခန်းသို့ရောက်အောင်ပင် ဘယ်လိုသွားရမှန်းဝဠာမသိပါ။ အင်း ... ဧည့်ခန်းကို တော့ သွားတတ်ရမည်။ ပထမဆုံးနေ့က ဧည့်ခန်းကနေ ဝဠာ အခန်းရှိတဲ့ အပေါ်ထပ်ကို သွားခဲ့ ရတာ မဟုတ်လား။

ဝဠာ ခပ်မှန်မှန်ကလေးနှင့် ဧည့်ခန်းထဲရောက်သွားရတော့ ရင်ကော့ချင်သလိုတောင် ဖြစ်သွားရသည်။

ဝဠာထိုင်ခဲ့ဖူးသည့် နေရာမှာပဲ ကိုယ်လုံးကလေး မြုပ်သွားအောင် ဝင်ထိုင်ရင်း လိုအပ်တာ ထက် များစွာ ပို၍ တိတ်ဆိတ်ခြောက်သွေ့လွန်းတာကို သဘောမကျနိုင် ဖြစ်နေရသည်။

အသံဆိုတာကို လိုက်လံ ရှာဖွေရမလိုတောင်ဖြစ်နေတော့တာ။ ခြံထဲ ဆင်းသွားနိုင်ရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲ။ ကျယ်ပြန့်သော မိုးကောင်းကင်ကြီးနှင့် ပန်းရနံ့များ၊ ပန်းပွင့်များက ပြင်ပကမ္ဘာနှင့် ဝဠာကို ဆက်စပ်ပေးနိုင်မှာ။

သည်အိမ်ကြီးကတော့ မောင့် အငွေ့အသက်လေးကို ဖမ်းယူခံစားနိုင်တာကလွဲလို့ ဝဠာ အတွက် လူပီသစေမှု မပေးလှ။

အို . . . ဝဠာ သည်အိမ်ကြီးမှာ နေထိုင်လိုက်တာ မှားယွင်းနေပြီလား။ လူအများနှင့် ရော ယှက်ဆက်နွယ်ပြီး သာမန်လူသားတစ်ဦးအဖြစ် ဝဠာ ရပ်တည်လှုပ်ရှားချင်ပါသည်။

ဒေါ်လေးတို့အိမ်ကတော့ ဝဠာ ဘယ်တော့မှ စိတ်မကူးတော့သည့် ပြန်လမ်းပဲဖြစ်သည်။ သူတို့ကလည်း ခါးခါးသီးသီးကို ငြင်းဆန်လက်မခံ ရှိတော့မှာ။

သည်အခွင့်အရေးကို သူတို့ ထာဝစဉ် ချောင်းမြောင်းအကွက်ဆင်နေ ခဲ့တာ မဟုတ်လား။ ဝဠာ သူတို့အိမ်ရပ်ကနေ ခွာဖို့ကိုလေ။

ဂျက်တို့အိမ်မှာလည်း ဆက်လက်မမှီခိုချင်တော့။ ဂျက် တစ်မျက်နှာ ကလွဲလို့ ဂျက် မိသားစု က ဝဠာကို ကြာရှည်ဘယ်တာဝန်ယူနိုင်ပါ့မလဲ။

မကြည်ဖြူမှုဆိုတာကို အသက်နဲ့အမျှ ခံစားလာရခဲ့ပြီးပြီမို့ မခံစား ချင်တော့ပါ။ ဂျက် မိဘတွေ မကြည်ဖြူ မဖြစ်ခင်မှာ ဝဠာ ထွက်ခွာလိုက် တာကတော့ မှန်မှာပါ။

ဒါပေမဲ့ တစ်ဦးတည်း ရပ်တည်ဖို့ မကြိုးစားခဲ့ဘဲ ဘာကြောင့်များ သည်အိမ်ကို လာခဲ့မိပါလိမ့်။ ဒါဟာ မောင့်စွမ်းအင် တစ်ခုတည်းပါပဲ မောင်ရယ်။ တခြား ဘာမျှော်လင့်ချက်မှ မပါဘူးဆို တာ မောင်ယုံပေး စမ်းပါ။

ဝဠာဘဝကလေးမှာ မောင့်အရိပ်ကလေးတစ်ခု ပါဖို့ကလွဲလို့ ဝဠာ ဘာမှမမျှော်ကိုးဘူးနော်။

အဲသည်လို ဦးတည် ယုံကြည်ပေးရင် ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်မ လဲကွယ်။

"ဪ . . . မင်းက ဒီရောက်နေတာပဲ"

ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသော ဦးတည့် အသံကြောင့် ဝဠာ တုန်ခန် လေးဖြစ်ကာ အဲသည်လို ပျော့ညံ့သွားရတာကို မကျေမနပ်နှင့် မြုပ် နေရာကနေ တောင့်တောင့်ပြန်ထိုင်လိုက်သည်။

တည်မြုပ်သော တိမ်ဝဠာ ဆိုသူလေးကို ကြည့်ရင်းမှ ဆိုဖာမှာဝင် ထိုင်လိုက်သည်။ သူမ ဘယ်လို ခံစားနေရမှာပါလိမ့်။

အရာရာကို ထွင်းဖောက်နားလည်တတ်သူဟု ကျော်ကြားသော တည်မြဲအဖို့ သည်ကလေးမနှင့်ကျမှပဲ အံ့ဩစရာ ကောင်းလှအောင် အကဲခတ် မလွယ်လှဖြစ်နေတော့သည်။

သိပ်ဟန်ဆောင်ဖုံးကွယ်တတ်သာ မျက်နှာဖုံးတစ်ခုနှင့် မိန်းကလေး လေ။ သူမ၏ ခံစားချက်ကို လူရှေ့မှာ အလွန် ထိန်းသိမ်းတတ်ကျင့် ရနေ ခဲ့သလိုပဲ။ သူမနှင့် ဆက်ဆံရာမှာ နေကလေးရော ဘယ်လိုခံစား ရင်ဆိုင်ခဲ့ရမှာပါလိမ့်။

သိုးကလေးလို ဖြူဝင်းမွန်မြတ်ပြီး နူးညံ့ကြင်နာတတ်သူ နေကလေး ကတော့ အရာရာကို သူမကိုပဲ အလျှော့ပေးခဲ့မှာ၊ သူမကပဲ ဦးဆောင် ပဲ့ကိုင်သွားမှာ နေမှာပေါ့။

နေကလေး သူမထံမှာ ကျဆုံးခဲ့ပုံက တစ်သက်လုံးချစ်ခင်ကိုးစား ရိုကျိုးခဲ့သော အစ်ကိုကြီး ကိုတောင် ဆန့်ကျင်သွားခဲ့တာ။

သူမနှင့် ပတ်သက်လျှင် ဆတ်ဆတ်ထိ မခံနိုင်အောင်ကို နေကလေး ရှိနေခဲ့တာ။ အစ်ကို ကိုတောင် ရင်ဆိုင်ဆွေးနွေးရဲခဲ့တာ။

မိဘနှစ်ပါးဆုံးပါးကွယ်လွန်ခဲ့ကတည်းက မွေးမြူစောင့်ရှောက်လာ ခဲ့သော ကိုယ့်အစ်ကို လက်ပေါ်မှ နေကလေးခုန်ဆင်းရဲခဲ့အောင် သည် ကောင်မလေး ဖမ်းစားချည်နှောင်ထားနိုင်ခဲ့တာ ဖြစ်သည်မို့

အရည်အချင်းကတော့ သေးမှာတော့မဟုတ်။

အခုလို ရင်ဆိုင်ရချိန်မှာမှ သူမရဲ့ ပထမဆုံး ခြေလှမ်းလောက်ပဲရှိ သေးသည့် သူမ၏ အစွမ်းအစတွေကို အမြင်ထက် လက်မခံချင် ရှိသည့် ကြားမှ တည်မြဲကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့လက်ခံပေးနေရတော့သည့် အဖြစ်က ရယ်မောပစ်စဖွယ် ကောင်းသလို အောက်ကလိအာလည်း ဖြစ်စေလေ သည်။

"မင်း ဒီအိမ်မှာ မင်းစိတ်ကြိုက် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပေါ့ပေါ့ပါးပါး နေနိုင်တယ်နော်၊ ဒါ မင်းခင်ပွန်းရဲ့ အိမ်ပဲ၊ မင်း ပိုင်ဆိုင်ခွင့်တောင် ရှိ လာရဦးမှာ"

တွေ့လား။ ဝဠာရင်ထဲကို အကြိမ် အစအနလေးတွေ တစ်စထက် တစ်စ ကြီးမား ရင့်သန်လာစေအောင် သူ ဖန်တီးနေတာ။

မောင့်ပစ္စည်းကြွယ်ဝမှုတွေဟာ ဝဠာနဲ့ လုံးဝမဆိုင်တာ။ ဝဠာ ပိုင်ဆိုင်တာက မောင့်အချစ် တစ်ခုတည်းပဲ ဆိုတာရှင် နားမလည်သမျှ ရှင်ဟာ ကျွန်မ ရန်သူပဲဖြစ်လာတော့မှာ ဦးတည်။

ကျွန်မကို အနည်းငယ်မျှသော အထင်ကြီးမှုလေးတောင် ရှင် ပေးဖို့ ဝန်လေးနေခဲ့တာ ပြေလည်မှုလမ်းစကို ရှင် တွန်းရွှေ့ပစ်နေတာပေါ့။

"ကျွန်မ တစ်ခုပြောချင်တယ် ဦးတည်၊ ကျွန်မ ပြောခဲ့တဲ့စကားကို ဘာသံသယ ဘာအထင် အမြင်မှ မပါစေဘဲ ဖြူဖြူစင်စင် ကူညီပေး တယ်လို့ သဘောထားပေးပါ။ ကျွန်မကို အလုပ်တစ်ခု ပေးနိုင်မလား ဦးတည်"

"ဘာ"

သိပ်ထူးခြားဖို့ မကောင်းလှပါဘဲ တည်မြဲ အံ့ဩသွားခဲ့သည်။ တည်

မြဆီမှာ အလုပ်တောင်းတာရယ်၊ ဦးတည်ဆိုတဲ့အခေါ်ရယ်။ ဘာသဘောထားနှင့် သူမပြောလိုက်တာလည်းဆိုတာတောင် ဆန်းစစ်မနေတော့ဘဲ မျက်နှာတည်ကလေးကိုလည်း ခံပြင်းမှု သိပ်မပါတော့ဘဲ တည်မြဲ စိတ်ဝင်တစား နားထောင်ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

"ဆိုစမ်းပါဦး၊ မင်း ဘာအလုပ်လိုချင်တာလဲ"

"ကျွန်မ ကျောင်းတွေ ပိတ်ထားတုန်း ဒီအတိုင်းကြီး ထိုင်မစားချင်ဘူး။ ဖြစ်နိုင်ရင် ကျွန်မအားတစ်ခု ပါဝင်ပြီးမှ ထမင်းကို စိတ်ထက်သန်စားဝင်မှာပါ။ ကျွန်မကို တာဝန်ပေးစေချင်ပါတယ်"

တည်မြဲ မျက်ခုံးတွေ တွန့်တက်ကုန်ရလျက် ကိုယ်ခန္ဓာတောင် စိတ်ဝင်စားမှုဖြင့် တောင့် မတ်သွားခဲ့သည်။

လုံးဝ ထင်မှတ်မထားလိုက်တဲ့ စကားလေးတွေပါပဲ။ မယုံမကြည်သံသယသွင်းဖို့တောင် သတိဝင်ချိန် မရလိုက်။

သည်မိန်းကလေး စိတ်ထားအမှန်နှင့် အလေးအနက် ပြောနေတယ်ဆိုတာကို ထွင်းဖောက် မြင်စွမ်းသော တည်မြဲသည် တစ်ခါမှာတော့ အကဲခတ်နိုင်ခဲ့သည်။

သူမလေး ဟန်ဆောင်မှု မျက်နှာဖုံး မပါဘဲ ဆိုလိုလိုက်တာမို့လည်း လွယ်ကူစွာ သိမြင် ယုံကြည်လိုက်မိတာ။ မာယာဟု အမည်မတပ်ဖြစ်တော့တာကိုလည်း နောင်တ မဖြစ်မိတော့။

သည်တစ်ခါတော့ မင်းတစ်မှတ်ရသွားပြီ တိမ်ဝဠာ။

"အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် မင်းလို မိန်းကလေးနှုတ်က ဒီစကားမျိုး ပြောလိုက်တာ အံ့ဩရမှာပဲ တိမ်ဝဠာ၊ မင်းအလွယ်တကူ ရနိုင်မဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ ..."

ဝဠာ အံကလေးကြိတ်ကာ ဦးတည်ကို စူးနေအောင် ကြည့်ပစ်ရင်း နှုတ်ခမ်းချပ်ကလေး စေ့သွားတော့သည်။

ကုန်ခန်းလုလု ခြောက်သွေ့သွားတဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေက ဘယ်လိုမှလဲ မစိုပြည်နိုင်တော့ပါဘူး ဦးတည်။

တိမ်ဝဠာ ကို အပြည့်အဝ သံသယတွေ ရှိနေခဲ့တာတွေ မမြင်နိုင် တော့အောင် ရှင့်ကို အဲသည် သံသယသူ ဖန်တီးနေခဲ့တာ။

"အေးလေ . . . နေကလေးရဲ့ ဇနီးတစ်ယောက်တောင်းဆိုတဲ့ကိစ္စကို အလေးအနက် စဉ်းစားပေးရမှာပေါ့၊ မင်းလိုချင်တဲ့ အလုပ်ကို ငါ ဖန်တီး ပေးရမှာလား၊ ငါပေးတဲ့အလုပ်ကို မင်းက လုပ်မှာလား။"

"ဦးတည်ပေးတဲ့ အလုပ်ကိုပါ"

"အိုကေ . . . မင်း ပျော်ပျော်နေနိုင်တယ် တိမ်ဝဠာ၊ နေကလေး ဆုံး ထားလို့ မှိုင်တွေနေရ မယ်ဆိုတဲ့ သတ်မှတ်ချက်နဲ့ နေစရာ မလိုဘူး၊ ငါ နားလည်တတ်ပါတယ် ဟုတ်လား၊ လိုအပ်တာ ရှိရင် ငါ့ရုံးခန်းကို ဖုန်း ဆက်ပေါ့"

သည်မိန်းကလေး ဒန်နီရယ်လ်လို ဟုတ်နိုင်ပါ့မလား ဆိုသော တွေ ဝေမှု အလွယ်တကူဝင် ရောက်လာရခြင်းကို နားမလည်နိုင်စွာ မနှစ်မ မြို့ ရှိသွားရလျက် တည်မြဲသာ မှန်တည်ကြီး ဖြစ်သွား ရတော့သည်။

ဖြူစင်အပြစ်ကင်းတဲ့ မိန်းကလေးဆိုတာ လောကကြီးမှာ လုံးဝမရှိ နိုင်ဘူးဟု အသားလွတ် တစ်ယူသန် ယူဆစွဲမှတ်ထားခဲ့တာမှ မဟုတ် ဘဲ။

ကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးတွေထဲမှာ ဒန်နီရယ်လ်က အကြီးမားဆုံးသော သာဓက ဖြစ်ခဲ့တာမို့ မိန်းမဆို ဘယ်မိန်းမကိုမှ

ယုံကြည်လို့ မရနိုင်တော့တာ တည်မြဲမမှားဘူး ထင်သည်။

သည်မိန်းကလေး တိမ်ဝဠာရဲ့ ချဉ်းကပ်နည်းမာယာက ဒန်နီရယ်လ် နှင့် အသွင်ကွဲသွား တာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်မဟုတ်လား။

အဲသည်လို ခံယူလိုက်စမ်းပါ။ တိမ်ဝဠာလို မိန်းကလေးကို အလွယ်တကူ ယုံကြည်လို့ မဖြစ်ဘူး၊ သူမကို စမ်းသပ်မှုတွေ မြောက်မြားစွာနှင့် ဆန်းစစ်ရဦးမည်။

"ညီသိပ်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ မိန်းကလေးဟာ သိပ်ဖြူစင်ပါတယ်၊ သူ ညီ ဆီက ဘာကိုမှ မမျှော် ကိုးတဲ့ အဖြူထည်သက်သက်နဲ့ ချစ်ရှာတာ"

လို့ နေကလေး ပြောသွားခဲ့တာကို ကိုယ်တိုင် ယုံကြည်လက်ခံနိုင်ဖို့ အများကြီး လိုအပ်သေးသည်။

အိမ်ပေါ်ခေါ်တင်ခြင်းရဲ့ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ဟာ အဲဒါပါပဲ။

သည်နေ့ကတော့ တည်မြဲက စတင်၍ မစမ်းသပ်ရသေးဘဲ သူမက စတင်ဖန်တီးခဲ့ခြင်း သည် သူမအဖို့ အမှတ်ရသွားတာ မှန်သော်လည်း ဒါဟာ ပကတိဆန္ဒလား၊ မာယာလား သေချာ မသိနိုင်။

အလုပ်တောင်းစဉ် အချိန်တိုကလေးအတွင်းမှာ တမင်ထည်ဝါ မာနကြီးပြတတ်နေကျ မျက်နှာဖုံးအလွှာလေးကွာလွင့်နေသည်ဟု ယုံကြည်ချင်မိတာကို ယုံကြည်မလွယ်ကူလိုက်ဖို့ ကြိုးစား နေရခြင်းက ပင်ပန်းလှသည်။

သံသယဆိုတာ မီးတစ်မြှိုက်ပါပဲ။ ငါ့ညီချစ်တဲ့မင်းကို မီးနဲ့မြှိုက်သလို ဖြစ်ရတော့တာက တော့ စိတ်မကောင်းဘူးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ငါကလည်း ငါ့ ခံယူချက်နဲ့ငါ၊ ငါ့ခံစားချက်နဲ့ငါပဲပေါ့။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အလွယ်တကူ ယုံကြည်အထင်ကြီးချင်

စိတ် မရှိတော့ အောင် ဒန်နီရယ်လ်ဆိုသော မိန်းမတစ်ဦးက အပြည့်အဝ သင်ခန်းစာပေး သက်သေပြသွားခဲ့တာဆို တော့ နာကြည်းစက်ဆုပ်ဖွယ် ကောင်းတဲ့ မိန်းမတစ်ဦးဟာ မိန်းမတိုင်းကို နားလည်ခက် သံသယ ထားတတ်သွားအောင် အပြီးသင်ပေးသွားခဲ့တာလေ။

*

သိပ်သွက်လက်လွန်းသော ဒန်နီကို တည်မြဲစွဲလမ်းမိတာကတော့ အမှန်ပါပဲ။

ငယ်စဉ်ကတည်းက ဆုံးပါးသွားခဲ့သော မိဘနှစ်ဦး၏ နေရာမှာ ဝင် ရောက်ခဲ့ရသည့် အရှိန်ဖြင့် ညီလေး နေကလေးကို ဦးဆောင်ဦးရွက် ပြု သွားရင်းမှ တည်မြဲဘဝက လူကြီးဆန် အထီး ကျန်လာခဲ့ရသည်။

ဘွဲ့ရပြီးတာနှင့် လုပ်ငန်းတွေ အားလုံးကို စီမံအုပ်ချုပ် ခန့်ခွဲခြင်းက တည်မြဲအတွက် ဘဝ တစ်ခုလို ဖြစ်ခဲ့ရသည်လို့ ဘဝဆိုတာကို ရေရေလည်လည် တွေးတော ဆန်းစစ်နေချိန်တောင် မရနိုင်ဘဲ ဘဝဆို တာ အဲသည် လုပ်ငန်းတွေနှင့်ညီကလေးပဲလို့ နားလည်တတ်ခဲ့သူ။

တည်းခိုခန်းတွေ၊ လုပ်ငန်းအစုရှယ်ယာတွေကြားမှာ နေရာဝင် အုပ်ချုပ်ခဲ့ရချိန်က ငယ်ရွယ် နုပျိုလွန်းပေမဲ့ ရင့်ကျက်မှုအပြည့်အဝ သွင်း ထားရချိန်ဖြစ်ခဲ့သည်။

တချို့နေရာတွေမှာဆို တမင်တကာတောင် စီးပွားရေးလာဘ်ရသူ၊ ထက်မြက် အရေးပါလှ သူအဖြစ် ပုံဖော်နေထိုင်ပြခဲ့တာမို့ အသိုက်အဝန်း ပတ်ဝန်းကျင်မှာ နေရာရခဲ့သူ။

အရာရာတွင် ထွင်းဖောက်နားလည် သိမြင်တတ်သူဟု ထင်ရှားတာ မို့ စီးပွားရေးလောကမှာ ဘယ်သူကမှ တင်စီးကျောမောသွားလို့ မရ လောက်အောင် ရိုသေလေးစားခံခဲ့ရသူ။

အဲသည်သူတစ်ယောက်ဟာ မမျှော်လင့်ဘဲ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ လိမ်လှည့်ဖြားခြင်းကို ခံခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

ဒန်နီ ဝင်ရောက်လာခဲ့ခြင်းကို ဘာသံသယမှ မမြင်နိုင်ခဲ့အောင်ပင် တည်မြဲ စွဲလမ်း မက်မောခြင်းတို့ ကြီးစိုးခဲ့သည်။

ကိုကိုဟု ခွဲနဲ့ခေါ်ငင်သော ဒန်နီအသံတွေ၊ ပွတ်သီးပွတ်သပ် မှီနဲ့ တတ်သော ဒန်နီ အပြုအမူတွေ၊ ကလေးဆန် သွက်လက်တဲ့ ဒန်နီစကား တွေ၊ ကြွေရုပ်တစ်ရုပ်လို ချောမွေ့သော ဒန်နီရုပ်ရည်တွေက တည်မြဲကို မြွေတစ်ကောင်လို ရစ်ပတ်နှောင်ချည်နိုင်ခဲ့သည်။

အဲသည် ရစ်ပတ်မှုတွေက ဆင်ခြင်တွေးခေါ်မှုတို့ကိုလည်း ပျောက်ဆုံးအောင် အရူးအမူး ဖြစ် စေခဲ့တော့သည်။

တည်မြဲရဲ့ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ နေရာအားလုံးကို ဒန်နီ တကောက် ကောက် ပါဝင် ပတ်သက် လာခဲ့တော့ တည်မြဲ မိတ်ဆွေ အားလုံးက လည်း ရိပ်မိနေခဲ့ကြသည်။

အလုပ်ချိန် သိပ်တိကျသော တည်မြဲ အတွက်ဒန်နီရဲ့ ဖုန်းခေါ်သံတစ် ချက်က ချိန်းဆိုချက်တွေကို ပယ်ဖျက်လစ်ဟင်းစေတဲ့အထိ ဒန်နီ စွမ်း ဆောင်ချည်နှောင်လာခဲ့လေသည်။

ဒန်နီနဲ့အတူ လည်ပတ်သွားလာ ပျော်ပါးရတဲ့ အချိန်ကလေးတွေကို ခုံမင်မက်မောတက်လာသော အရေအတွက်များလာသောအခါ တည်မြဲ ဒန်နီဆီက လက်ထပ်ခွင့် တောင်းခဲ့တော့သည်။

ဒန်နီရဲ့ အလွယ်တကူ လိုက်လျောမှုကြောင့် လက်ထပ်ပွဲတစ်ခု လျင်မြန်စေစီးစွာ ပေါ်ထွက်ခဲ့ရလျက် ဒန်နီဘက်မှာ ခြွေရံသင်းပင်း ရှားပါးကာ မိဘမဲ့ဖြစ်နေခဲ့တာကိုပင် သံသယထားဖို့ ဝေးလို့ တည်မြဲ အကြင်နာတွေ ပိုကျခဲ့ရလေသည်။

လက်ထပ်ပြီး တစ်လတောင်မကြာ။ ဒန်နီ ခြေလှမ်းတွေ ပျက်ခဲ့ တော့သည်။ တည်မြဲ စိတ်တိုင်းမကျလောက်အောင်ပင် အပြစ်မျိုးစုံ ရှာဖွေဖန်တီးကာ အဆိုးရွားဆုံးကတော့ ယောက်ျား တစ်ယောက်နှင့် လွန်လွန်ကဲကဲ တွဲသွားတွဲလာ ပြုနေခဲ့ခြင်းပါပဲ။ ချစ်လွန်းစိတ်နှင့် ခွင့် လွှတ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တိုင်း ...

"ကိုကို ခွင့်မလွှတ်နဲ့ စိတ်တိုင်းကျ ဒန်နီကို စွပ်စွဲ ကိုကိုကြိုက်သလို စီရင်၊ ကွာရှင်း ဆိုလည်း ဒန်နီကို ကွာရှင်းသွား"

ဟု လက်တွဲဖြုတ်ဖို့ စကားတွေ တစ်စထက်တစ်စ ဆိုလာတော့မှ သံသယ အနည်းငယ် ဝင်လာခဲ့တော့တာ။ ဒန်နီ ကိုယ့်ကို တကယ်ချစ် တာမှ ဟုတ်ရဲ့လားဟု ပြန်ဆန်းစစ် တွေးတောမိ ချိန်မှာများ ဒန်နီ ခြေလှမ်းများကို မြင်တွေ့လာခဲ့တော့သည်။

ကွာရှင်းဖို့ကို အမြဲတမ်း စောင့်စားနေဟန်နှင့် ဟက်ပက် လှိုက်လှဲမှု မရှိတော့ဘဲ ဒန်နီ အပြု အမူတွေက အပြောင်းအလဲ မြန်ဆန်လွန်းတာမို့ နားမလည်နိုင်သေးခင်မှာပဲ အဆိုးရွားဆုံး ဒန်နီက ဖောက်ခွဲပစ်ခဲ့သည်။

တည်မြဲ ပြန်ချိန်နှင့် အံ့ကိုက် အကွက်ကျကျ စီစဉ်ကာ အခန်းထဲမှ ထွက်လာသော ဒန်နီ နှင့် ယောက်ျားစိမ်းတစ်ယောက်ရဲ့ ဖရိုဖရဲ မြင်ကွင်းက ဒန်နီ စိတ်တိုင်းကျ တည်မြဲမှာ ပေါက်ကွဲစေခဲ့ပါသည်။

အဲသည်နေ့က ဒန်နီနှင့် တည်မြဲနောက်ဆုံးစကားများရသောနေ့ လည်းဖြစ်ခဲ့သည်။ စကား များတယ်ဆိုတဲ့ နေရာမှာလည်း

အစစအရာရာ ဖြူစင်ကောင်းမွန်ခဲ့သော တည်မြဲဘက်က မခံ မရပ်နိုင်
အောင် ဒေါသပြင်းထန် နက်နဲစေခဲ့ခြင်းပါပဲ။

အဆုံးစွန် ဒန်နီကို ပါးရိုက်ပစ်လိုက်ဖို့တောင် ရည်ရွယ်ခဲ့သည်အထိ
နာကြည်းခံပြင်းခဲ့ သည်။

"ဒန်နီမှာ အပြစ်ရှိတယ်ဆိုရင် ကိုကို ကွာရှင်းလိုက်ပါ"

သရော်ရယ်မောတဲ့ မခိုးမခန့် မထီတရီလိုလို မာန်ဖီလှုပ်ရှားတဲ့
တင်းမာခြင်းလိုလိုနှင့် အရိပ်အစများ ပြန့်ကျဲနေသော ဒန်နီမျက်နှာကို
တည်မြဲအတော်လေး ခံရခက် ရင်နာရဖူးသည်။

"ကွာရှင်းမယ်ကွ၊ ငါ နွားတော့ မဟုတ်ဘူး၊ မင်းကို ဆက်ပေါင်းနေရ
လောက်အောင် ငါ နွားကျ လိမ့်မယ် မထင်နဲ့"

အလွယ်တကူ တည်ဆောက်ခဲ့သော အိမ်ထောင်တစ်ခုက
အလွယ်တကူပဲ ပြီးဆုံးပျက်စီး သွားခဲ့ရသည်။

သို့သော် ကွာရှင်းခါနီးမှ ဒန်နီ လှည့်ကွက်ကျကျ ဝင်ရောက်ခဲ့မိသော
ကိုယ့်အဖြစ်ကို ကိုယ် သိရှိရတော့သည်။

ကွာရှင်းလိုက်တဲ့အတွက် ဒန်နီဘက်က နစ်နာကြေးအဖြစ်
လျော်ကြေးငွေကို ရှေ့နေ ရှေ့ရပ် နှင့် တောင်းဆိုလာခဲ့ခြင်းပါပဲ။

အဲဒီလို လျော်ကြေးပေးမှ ဒန်နီဘက်က ကွာရှင်းစာချုပ်မှာ
လက်မှတ်ရေးထိုးနိုင်မည်ဆိုတဲ့ သတ်မှတ်ချက်ကြောင့် တည်မြဲ ဒန်နီ
မာယာကို မြင်တွေ့ရခြင်းနှင့်အတူ ချစ်ခင်မက်မောမိခဲ့ခြင်းတွေ။
အရောင်အဆင်း ကင်းရှင်းခဲ့တာတွေအတွက် ရှက်နာ ခါးသီးမှုတို့
အပြင်းအထန် ဝင်ရောက် လာခဲ့တော့သည်။

ဒန်နီရယ်လ်ရဲ့ ပရိယာယ် လှည့်ဖြားမှုမှာ သိုးငယ်တစ်ယောက်ပမာ

ခံလိုက်ရသည့် အတွက် မခံမရပ်နိုင်အောင် နောင်တရကာ မုန်းတီး စက်ဆုပ်ခဲ့ရသည်။

မိန်းမတစ်ယောက်က ပေးခဲ့သော သင်ခန်းစာကတော့ ဘဝမှာ အစူးရှဆုံးနှင့် အပြင်းထန်ဆုံးပါပဲ။

"ကိုကိုလုပ်ငန်း အားလုံးကို ဒန်နီ ကျွမ်းပြီးသားနော်၊ ဒန်နီ တောင်းသလောက်ကို ကိုကို မရွံ့စတမ်းပေါ့၊ ဒန်နီတောင်းတဲ့ ငွေကြေးပမာဏဟာ ကိုကိုမဲ့မသွားနိုင်ပါဘူး။"

မက်မက်မောမော တောင်းဆိုနေသော ဒန်နီရဲ့ အငမ်းမရ တပ်မက်မှုတို့က တည်မြဲအဖို့ တစ်သက်စာ နောင်ကြည့်သွားစေခဲ့တာ မနည်းဘူး ထင်သည်။

နောက်ဆုံးတော့ ကိုယ်တိုင်ကလည်း သူမ မျက်နှာကို မြင်တွေ့ချင်စိတ် မရှိနိုင်တော့အောင် သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ အရှုံးပေးကိစ္စပြတ်ခဲ့ရသည်။

သူမ တောင်းဆိုသော မြို့ထဲမှ တည်းခိုခန်းတစ်ခန်းနှင့် ငွေငါးသိန်းတိတိ လျော်ကြေး ပေးဆပ်ခဲ့ရသည်။

စီးပွားရေးလောကမှာ နာမည်ကြီး ထက်မြက်လှတဲ့ လူတစ်ယောက် မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ လှည့်ဖြားမှုအောက်မှာ စုံးမြုပ်နစ်မွန်းခဲ့ရခြင်းက အံ့ဩစရာလည်းကောင်း၊ ခံပြင်းစက်ဆုပ်ဖွယ်လည်းကောင်းကာ တည်မြဲဘဝ တစ်ခုက အဲသည်လို လှည့်ပြောင်းခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံး သိခွင့်ရတာက ဒန်နီ တွဲနေခဲ့သူ ယောက်ျားဟာ တည်မြဲအလျင် ဒန်နီတရားဝင် ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး သူတို့လင်မယား ဖန်တီးခဲ့သည့် ထောင်ချောက်ထဲသို့ တည်မြဲ သက်ဆင်းခဲ့ခြင်းဆိုတာပါ

အဲသည်မှာ တည်မြဲအဖို့ အပြင်းထန်ဆုံးသော ရိုက်ချက်ကို ခံစားခဲ့ရပြီးနောက် အဲသည် ဒဏ်ရာကို နှစ်နှင့်ချီပြီး ခံစားခဲ့ရတာဖြစ်သည်။

ဘယ်တော့မှ မေ့လို့မဖြစ်အောင် အရင်းအနှီးနဲ့ဒဏ်ရာက ကြီးမားများပြားခဲ့ရသည် မဟုတ် လား။

လူတွေကို မယုံကြည်တတ်တော့တဲ့ စိတ္တဇတောင်စွဲထင်ကျန်ရစ်ခဲ့တာ။ အထူးသဖြင့် မိန်းမတွေကိုပေါ့လေ။

*

အခန်း(၄)

ဦးတည် ရုံးခန်းမှာ အလုပ်ဆင်းရကာ နယ်စုံတည်းခိုခန်းတွေမှ ဖုန်းတွေကို လက်ခံတဲ့ပြန်ရခြင်း၊ ဦးတည်ဆီ အစီရင်ပြန်ခံ၊ ဦးတည်ထံမှ အမိန့်အတိုင်း ပြန်လည်ညွှန်ကြား၊ တည်းခိုခန်းတွေ ရဲ့ စာရင်းအင်းတွေကို ချုပ်ကိုင်ရသော ဦးတည်ပေးသည့် လုပ်ငန်းရာထူးက ဝဠာအတွက် ကြီးမား လှသော်လည်း အဲသည်လို တရားဝင်ခြင်းကို ဝဠာ နှစ်သက်ပါသည်။

နာမည်အရ ဆိုလျှင်တော့ ဦးတည်ရဲ့ အတွင်းရေးမှူးပေါ့လေ။

သို့ပေမဲ့ ရင်းနှီးနွေးထွေးဖို့ထက် အကဲခတ် စောင့်ကြည့်ဖို့ကို ပို၍ စိတ်ဝင်စားသော ဦးတည် ရဲ့ သံသယမျက်ဝန်းကတော့ ဝဠာအတွက် ဝဋ်ဆင်းရဲ တစ်ခုပါပဲ။

ဦးတည်ကို မုန်းဖို့ မကြိုးစားချင်။

မောင်သိပ်ချစ်ကိုးကွယ်သော အစ်ကိုကြီးတစ်ဦး ဖခင်သဖွယ် အားကိုးစရာကောင်း လောက်အောင် ခွန်အားအပြည့်ရှိသူ အရာရာမှာ စွမ်းဆောင်ဖြစ်မြောက်နိုင်သူ တစ်ယောက်ကို အားကိုးရာမဲ့ အထီးကျန်ခဲ့သော ဝဠာက လေးလေးစားစား ပြေလည်ခင်တွယ်ချင်သူပါ။

ဝဠာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော လူသားတွေနှင့် လုံးဝခြားနားနေခဲ့သော မောင့်ရဲ့မေတ္တာကို အပြည့်အဝ မရနိုင်ခင်မှာ မောင် ကွယ်ပျောက်လွင့်စဉ် သွားခဲ့တာမို့ မောင်နှင့် နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်မျှ ဆက်နွယ် ချစ်ခင်သော မော

ငဲ့အစ်ကိုကို ယုံကြည်ကိုးစားစွာ၊ မာနမဲ့စွာ ခင်တွယ်ပြေလည်လိုလှစွာ နှင့် အစ်ကိုတစ်ယောက်၏ မေတ္တာမျိုးကို ဝဠာ တောင့်တမျှော်လင့်တတ်ခဲ့သူပါ။

တစ်ခါတစ်ရံ အဲသည်လို ဝဠာဘက်က တိတ်တဆိတ် အရှုံးပေးထားခဲ့လျက်နှင့် သံသယ တွေ များလွန်းသော မယုံမကြည် စွပ်စွဲခြင်းများ ဆိုတတ်သော ဦးတည်ကို ဝဠာ မာနခံပြင်း မုန်းချင် မိတတ်သည်။

ဝဠာ လူတိုင်းအပေါ် မာနထားတတ်ခဲ့တာနော်။ မောင်နှင့်ကျမှ၊ ပြီးတော့ မောင်ချစ်သော မောင့်အစ်ကိုကျမှ ဝဠာမာနလျှော့ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာ။

ဝဠာ ထင်ခဲ့တဲ့အတိုင်း ဝဠာကျဆုံးခဲ့တာ အဆင့်ပေါင်းများစွာပါပဲနော်။

"မနက်ဖြန် မင်း အလုပ်မဆင်းနဲ့ တိမ်ဝဠာ"

"ရှင်"

ဝဠာ တအံ့တဩ မော့ကြည့်လိုက်တော့ ပြန်လည်ငုံ့ကြည့်နေသော ဦးတည် မျက်ဝန်း တွေထဲမှာ သည်တစ်ခါတော့ ဘာအရိပ်ယောင်မျှ ရှိမနေ။

"တစ်ပတ်တစ်ခါ မင်းနားမှပေါ့၊ မနက်ဖြန် မင်းနားဖို့ပြောတာ၊ မင်းစိတ်တိုင်းကျသုံးဖို့ ကား ယူနိုင်တယ်"

"ကျွန်မ ကားမမောင်းတတ်ပါဘူး ဦးတည်၊ ပြီးတော့ ယူစရာ အကြောင်းလည်းမရှိပါဘူး၊ ဦးတည်က အလုပ်ဆင်းမှာ မဟုတ်လား ဦးတည်ယူသုံးပါ"

ထုံးစံထက်ပို၍ ပြေပြစ်စွာ ပြောလိုက်တာမို့ ဝဠာ အနည်းငယ်

ကျေနပ်သွားရသည်။ ရုံး တက်ရုံးဆင်း အကြိုအပို့အတွက် ကားစီးဖို့ ပြောခဲ့စဉ်က တစ်ခါ ဦးတည် ပြေပြစ်ခဲ့ဖူးသည် မဟုတ် လား။ အဲသည် တုန်းက ဝဠာက ဘတ်စ်နဲ့ပဲ လာပါမယ်ဆိုလိုက်စဉ်. . .

"ဖြစ်ပါ့မလား၊ မင်းနဲ့အိမ်က အတူတူထွက် ရုံးကနေလည်း အတူတူ ပြန်ရမဲ့ကိစ္စမှာ တစ်ယောက်တစ်ကွဲစီ မကောင်းပါဘူး၊ နေကလေး ရှိ တုန်းက ဒီကောင်က ကားသိပ်မမက်တာနဲ့ သူ့ အတွက်ကားဝယ်မပေးမိ ဘူး၊ ဒါကြောင့် တစ်စီးပဲရှိတယ်၊ မင်းလိုအပ်တယ်ဆိုရင်တော့ ငါ ဝယ် ပေး ရမှာပေါ့၊ ဘယ်လိုလဲ . . .မင်းကားလိုသလား"

ဦးတည် မေးပုံက အကဲစမ်းတာမျိုး၊ ခါတိုင်းလို သံသယရှိတာမျိုး မ ပါဘဲ ပင်ကိုယ် စိတ် ထားတစ်ခုကြောင့် လွှတ်ခနဲ ထွက်သွားခဲ့သည်ဟု ထင်စရာကောင်းနေခဲ့အောင် ရိုးသားတည်တံ့ နေခဲ့သည်။

သို့ပေမဲ့ မလွတ်တမ်း ရွေ့လား အကဲခတ်နေသော ဦးတည် မျက်လုံး ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို တော့ နောက်ကျလှစွာဝဠာဖြေအပြီးမှာမှ သိမြင်ခဲ့ရ လေသည်။

"ကျွန်မ ဘာမှ မလိုပါဘူး"

ဟူသော ဝဠာအဖြေအဆုံးမှာ အားနာရိပ်သမ်းသွားသော ဦးတည် မျက်လုံးတွေကို ဝဠာ စောင့်ဖမ်းနိုင်ခဲ့သည်။ ဝဠာပကတိ ဖြေလိုက်သည့် အတွက် သူ သံသယထားမိခြင်းကို အားနာသွား တာမျိုး။ အဲသည် နောက် . . .

"ကောင်းပြီလေ၊ မင်း ငါ့ကားနဲ့ပဲ လိုက်ပါ၊ တစ်အိမ်တည်းချင်းတွေ ပဲ"

ဟု ပြေပြစ်လာခဲ့သည်။ အဲသည်တုန်းက ဝဠာကျေးဇူးတင်ခဲ့ဖူးသလို

အခုတစ်ခါမှာ ဝဠာ့ကို ဦးတည် နားလည်ပေးလိုက်ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ။

"မင်း ဈေးဝယ်လေး ဘာလေး ထွက်သင့်တယ် တိမ်ဝဠာ။ မင်း အဝတ်အစားတွေ ခေတ်မမီတော့ဘူး၊ အတွင်းရေးမှူး တစ်ယောက်ဟာ ဆက်ဆံရေးကောင်းရုံနဲ့ မရဘူး၊ အပြင် အဆင်လည်း အရေးကြီးတယ်၊ မင်းအတွက် ငါ လခကြိုထုတ်ပေးရမလား၊ ဒါမှမဟုတ် နေကလေး ရဲ့ ဘဏ်စာရင်းကို မင်းကို လွှဲပြောင်းပေးရမလား၊ ကြိုက်တာလုပ်ခွင့်ရှိတယ်နော်၊ မင်း စိတ်တိုင်း ကျ"

"ကျွန်မ ခဏခဏ ငြင်းရတာတောင် အားနာလာပြီ ဦးတည်၊ ကျွန်မကို ဦးတည် လက်မခံ နိုင်သေးသရွေ့ ဦးတည် မောင့်ပိုင်ဆိုင်မှုတွေ ပေးနေဦးမှာကို ကျွန်မ ကြိုမြင်နေတယ်၊ ကျွန်မ ဘာမှ မမက်ဘူးဆိုတာ ဦးတည် မယုံရင်နေပါ၊ ကျွန်မ မောင် ရှင်သန်ခဲ့တဲ့ အိမ်ကြီးမှာ အရိပ်ခိုခွင့် ရဖို့ရယ်၊ ထမင်းစားခွင့် ရဖို့ရယ်ကလွဲလို့ ကျွန်မအတွက် ဘာမှ မလိုအပ်ပါဘူး ဦးတည်"

ရုတ်တရက် တည်မြဲပင် အသွားစေအောင် ပါးနပ်ပီရိလှသော မိန်းကလေးကို တစ်ချက် တော့ ချီးကျူးမိသွားရသည်။

ကိုယ် စမ်းသပ် အကဲခတ်နေတာတွေကို သူမက အားလုံးသိမြင်နေခဲ့တာပဲကိုး။

သည်မိန်းကလေး မက်မောအလိုရှိမှု ကင်းခဲ့တာတော့ အမှန်ပါပဲ။ သူမ ငြင်းဆို ခဲ့တာတွေက ပကတိ ရိုးသားစင်ကြယ်မှန်းလည်း လက်မခံလို့ မရနိုင်။ သို့ပေမဲ့ တည်မြဲစမ်းသပ် နေမှန်းသိလို့ ဟန်ဆောင်နေတာမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ဒယ်နီရယ်လ်တုန်းက လက်မထပ်ခင်မှာပင် သူမအတွက် ဘဏ်

စာရင်း ဖွင့်ပေး၊ ကားတစ်စီး ဝယ်ပေးခဲ့ရသည်။

အဲသည်တုန်းကတော့ ချစ်စိတ်တွေနှင့် သူမ ရောင့်ရဲမှု မရှိတတ်တာကို မမြင်မိဘဲ သူမ ပူဆာလိုအပ်သမျှကို ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်ပေးခဲ့တာချည်းပါပဲ။ နှစ်ပတ်တစ်ခါ ဈေးဝယ်ထွက် သော စရိတ်ကပင် မသေးလှ။ သို့ပေမဲ့ အဲသည်တုန်းကလည်း ဘေးကနေ ဒယ်နီရယ်လ် ဝယ်သမျှကို အိတ်ကြီးဆွဲကာ လိုက်လံသဘောကျနေတတ်ခဲ့တာမို့ ဘာမှမတွက်ချက်မိ။ ဒါမျိုးက အတွေ့ အကြုံလည်း မရှိခဲ့ဘူးသူမို့ ဆန်းသစ်သာယာခဲ့မိခြင်းပါပဲ။

ဒန်နီရယ်လ်ကို သတိရမိသွားတာကို မနှစ်မြို့သွားစိတ်နှင့် တည်မြဲမျက်နှာက အလိုလို တင်းမာမှုန်တည်သွားရတာမို့ ဝဠာလည်း ငြိမ်သက်သွားသည်။

ဦးတည် ကျွန်မကို ဘယ်လိုမှ မယုံကြည်နိုင်ဘူးမဟုတ်လား။မောင့်အိမ်ကို လိုက်လာခဲ့တဲ့ ကျွန်မရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က အဲသည်လောက်ပဲ သေးငယ်နိမ့်ပါးလိမ့်မယ်လို့ သံသယရှိသူ ဦးတည် ကတော့ ဘယ်လက်ခံနိုင်ပါ့မလဲ။ ရှေ့ဆက် ဦးတည်စမ်းသပ်သမျှကို ကျွန်မ ခံယူပြီးတဲ့နောက်မှာ တစ်နေ့မှာတော့ ဦးတည် ကျွန်မကို လက်ခံလာရမှာပေါ့။

ကျွန်မ မောင့်ကို ရည်ရွယ်ချက်မဲ့စွာ ပကတိ အချစ်များနဲ့ပဲ ချစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ မောင်နှင့်ကျွန်မပဲ သိခဲ့သလို ဦးတည်သိဖို့လည်း လိုအပ်လာပြီပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဦးတည် အလိုလို သိလာနိုင်အောင် ဦးတည်နည်း ဦးတည်ဟန်နဲ့ပဲ ရှာဖွေဖော်ထုတ်ပါ။

ခြံထဲက သံခုံဖြူဖြူ ဆက်တီတစ်စုံမှာ အပန်းဖြေနေသော ဦးတည်ကို ဧည့်ခန်းမှ ချောင်းကြည့်ရင်း ဝဠာ စိတ်လှုပ်ရှားလာသည်။

ဝဠာ ဆင်းသွားရင် ကောင်းမလား။ လုပ်ငန်းကိစ္စနဲ့ ဆက်နွယ်ပြီး စကားများစွာ ဆိုခဲ့ဖူးပြီမို့ စိမ်းမနေတော့။ သူ့ရှေ့ရောက်သွားလျှင် သံသယစကား တစ်ခွန်းကတော့ အနည်းဆုံး ကြားရမိမို့အရေထူသလို ဖြစ်လာခဲ့တာကလည်း ဝဠာကို မနာကျင်စေတော့ပေ။ မောင့်ကို အလွန်အမင်း သတိရနေချိန်တွေမှာ မောင့်အစ်ကို ဖြစ်တဲ့ ဦးတည်နဲ့ ပြေလည်စွာ စကားဆိုနေချင်တတ်သည်။

အဲဒါ ဝဠာ ကျဆုံးခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် ညနေတိုင်း ခြံထဲဆင်းထိုင်ကာ ငြိမ်းချမ်းနေချိန်မျိုးမှာ ပြေလည်မှု တစ်စ တလေကို ရှာဖွေနိုင်မည်ဆိုတဲ့ အသိနှင့် ဝဠာ ဆင်းဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာ ယနေ့ထက်ထိတော့ မအောင် မြင်နိုင်သေး။ ဦးတည်က ဘီယာသောက်နေတတ်တာမို့လည်း ဝဠာ မသွားဖြစ်တာ များလေသည်။

ဦးတည်နှင့် ကင်းကင်း မနေဖြစ်တာကိုက ဝဠာအတွက် အရှုံးတစ်ခု ပါပဲ။

သူ့ညီနဲ့ သဘောမတူနိုင်တဲ့ အစ်ကိုတစ်ယောက် လက်ခံလာအောင် ကြိုးစားတတ်လာတဲ့ မိန်းမငယ်တစ်ဦးမှာ ဘာမာနမှ မပါဝင်တော့တာ ဦးတည် သိနိုင်မလား။

ဝဠာကို မာနကြီးလွန်းတဲ့ မိန်းကလေးဟု ဦးတည်စွပ်စွဲခဲ့ဖူးတာကို ပြန်ရုပ်သိမ်းသွားအောင် ဝဠာ မာနတွေ သန့်စင်ထားတတ်မိတာ ဦးတည်နဲ့ ပြေလည်သွားဖို့ သက်သက်သာ ရည်ရွယ်ပါတယ် ဦးတည်။

နောက်ဆုံးတော့ ဝဠာ ဆုံးဖြတ်ချက် အလိုလို ခိုင်မာသွားရကာ လက်ထဲက ချည်လုံးနှင့် တစ်ချောင်းထိုးအပ်လေးကိုင်လျက် ခြံထဲ ဆင်း လာခဲ့တော့သည်။

ဦးတည် နားသို့တော့ မသွားဖြစ်ဘဲ ခပ်လှမ်းလှမ်းက ဒန်းကလေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ဦးတည်ဆီ လှမ်းအကြည့်မှာ အကြည့်ချင်း ဆုံသွား လေသည်။

ဦးတည်က မျက်လုံးအလျင်လွဲကာ အမြည်းတစ်ခု ကောက်ဝါးလျက် ပြန်လည်ငြိမ်သက် သွားသည်။

ပန်းရနံ့တချို့ သင်းပျံ့ကာ အေးမြလတ်ဆတ်သော လေပြည်အောက် မှာ လွတ်လပ်မှုကို ဝဠာ ဖွေရှာနိုင်သလို ဦးတည်လည်း ငြိမ်းချမ်း သာယာနိုင်မှာဆိုတော့ ခုအချိန်လေးက ဝဠာတို့ နှစ်ယောက်ကြားမှာ အ ကြိတ်အခဲလေးတွေ ကင်းစင်နေစေမှာ အမှန်ပါ။

ကြည်လင်နေသော ဦးတည် မျက်နှာကို မကြာခဏ လှမ်းကြည့်မိ ရင်း မောင့်ကို တမ်းတစိတ်တို့ နက်နက်နဲနဲ စွန်းထင်လာခဲ့သည်။

မောင့်မျက်နှာလေးကလည်း တအားကြည်လင်လတ်ဆတ်တာ။ မောင့်အသားရေကလှပစို ပြည်ပြီး ဝင်းစင်နေတတ်တာမို့ ထာဝစဉ် နုပျို့ အေးချမ်းနေတတ်တာ။ ဝဠာ မြတ်နိုးမက်မောခဲ့ရခြင်း မှာ မောင့် အသားအရေလည်း ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။

ပြန်တွေးကြည့်လျှင်တော့ မြတ်နိုး တပ်မက်ဖွယ်တွေ အများကြီးပါပဲ မောင်ရယ်။ ဝဠာ အတွက် မောင်ပေးခဲ့တဲ့ အိပ်မက်လေးက လှပလွန်းခဲ့ တယ် မဟုတ်လား။

ဓာတ်ပုံကလေး ဝဠာလက်ထဲ ရောက်လာခဲ့ပြီးတဲ့နောက် ဝဠာနှင့်

ဂျက် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အသည်းအသန် စူးစမ်းရှာဖွေ လေ့လာခဲ့တော့သည်။

အဲသည်တော့မှ ဝဠာတို့ သတိထားမိစရာ၊ သံသယထင်စရာ လူတစ်ဦးကို မြင်နိုင်ခဲ့သည်။ စွပ်ကျယ်၊ ဒါမှမဟုတ် တီရှပ်လက်ပြတ်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင်တော့ အရောင်ဖျော့လွန်းတဲ့ ရုပ်အင်္ကျီအစင်းတို့နှင့် ဘောင်းဘီဝတ် လူသားတစ်ဦးရဲ့ ကြည်မွေ့ဖြူစင်တဲ့ ရုပ်ရည်ကို ဝဠာတို့ မှတ်သားမိလာ ခဲ့သည်။

ချက်ချင်းတော့ ဝဠာ မယုံနိုင်ခဲ့သေး။

ဆံပင်ရှည်ကြီးတစ်ခုကလွဲလျှင် သာမန်မျက်နှာထက် ဘာမှမပိုသော ဝဠာထက် ဂျက်က ပိုချောမောသားနားကာ အဲသည်လူနဲ့ ပိုလိုက်ဖက်ပုံ ပေါက်နေခဲ့တာမို့ ဓာတ်ပုံရှင်ဟာ အဲသည်လူမှ ဟုတ်ရဲ့လားဟု ဝဠာတွေးတောခဲ့ဖူးသည်။ သည်လောက် သန့်ပြန့်မက်မောဖွယ်ကောင်းတဲ့ လူတစ်ဦးဟာ ဘာတစ်ခုမှ မက်မောစရာ သိပ်မရှိလှတဲ့ ကောင်မလေးကို မြတ်နိုးနေနိုင်ပါ့မလား ဟူသော အတွေးဖြင့် ဘေးဘီဝန်းကျင်မှာ ရုပ်ရည် အသင့်အတင့်နှင့် သာမန်လူတချို့ကို ရှာဖွေဖြစ် ခဲ့သေးသည်။

မောင့်ကို မမျှော်မှန်းရဲခဲ့တာ အဲသည်လောက်ပါပဲ။ ဒါတောင် မောင့်အရှိန်အဝါတွေ ဘာတွေ ကို ဝဠာသိမြင်ခဲ့တာမဟုတ်။

မောင် ဘယ်သူမှန်း၊ ဘယ်မှာနေမှန်း။ ဘယ်ကျောင်းတက်မှန်းပင် မသိခဲ့ဘဲ စပ်လည်း မစပ်စုဘူးခဲ့။ မောင် တစ်ဦးတည်းကိုသာ အကြွင်းမဲ့ မြတ်နိုးခုံမင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မောင်ကတော့ ဝဠာနှင့် ဂျက်ရဲ့ နောက်ကွယ်ကနေ မသိသလို အမူအရာလေးနှင့် အမြဲ တကောက်ကောက် လိုက်နေခဲ့မြဲဖြစ်လျက် ဘာစကားမှတော့ လာမပြောခဲ့။

မောင်လုပ်နေပုံက ဝဠာနှင့် ဂျက် နှစ်ယောက်တည်းမှ တစ်ယောက်ကို စိတ်ဝင်စားနေသည် ဟူသာ ထင်စရာရှိလျက် "မြတ်နိုးနေသည်"ဟူသော စာတန်းလေးပါသော ဓာတ်ပုံရှင် ဟုတ်, မဟုတ် သေချာဝေခွဲမှု မပြုနိုင်ခဲ့ပေ။

မောင်နှင့် ဝဠာ စကားစတင်ပြောဖြစ်သော နေ့ကိုတော့ ဝဠာ ပျော်ရွှင်မှုတွေနှင့် အမှတ်ရ နေခဲ့၏။

"ဂျက် . . .ပဲနီလေးက နင့်ကိုစိတ်ဝင်စားနေတာ ဆိုရင်ကော"

ဘောင်းဘီအမြဲဝတ်သော မောင့်ကို ဂျက်က "ပဲနီ"ဟု အမည်ဝှက်ပေးထားခဲ့တာမို့ ဝဠာထံ မှ "မောင်"ဆိုသော အခေါ်အဝေါ် မရောက်နိုင်သေးခင် "ပဲနီလေး"ဟူသော နာမ်နောင်တွင် ခေါ်သည့် "မောင်"လောက် ရဲဝံ့နှစ်ခြိုက်မှု မပါဝင်ခဲ့တာတော့ အမှန်ပါပဲ။

သို့သော် ပဲနီဆိုသော နာမ်ရဲ့ သက်တမ်းကလည်း သိပ်တော့ မရှည်ကြာခဲ့ပါ။

"မဖြစ်နိုင်တာ၊ နင့်ကိုပါ ဝဠာရယ်၊ ပိုသေချာတာက နင့်ကိုမြတ်နိုးနေသည်ဆိုတဲ့ ဓါတ်ပုံပေး ခဲ့တဲ့သူဟာ ပဲနီပဲ၊ မယုံရင် ဒီနေ့ ငါသက်သေပြမယ်၊ ဒီနေ့ ကျောင်းဆင်းရင် နင် ငါ့ကားနဲ့ မလိုက်ဘဲ တစ်ယောက်တည်း ဘက်စံနဲ့ ပြန်လိုက်၊ နင့်နောက်ကို ပဲနီ မပါလာရင် ဆယ်ရက်တိတိ နင် ခိုင်းတာမှန်သမျှ ငါလုပ်ပေးမယ်၊ ကဲ . . ."

ဂျက်ရဲ့ အကြံစည်နှင့်ပင် ဝဠာ ညနေကျတော့ ကျောင်းရှေ့ကားဂိတ်မှာ တစ်ယောက် တည်း ကျန်ရစ်လေသည်။ ဝဠာဘေးမှာ မောင် ရပ်လျက်ရှိနေခဲ့ပါသည်။ ဝဠာ ကားပေါ်တက် တော့လည်း မောင်ပါလာသည်။ လက်မှတ်ရောင်း ပိုက်ဆံတောင်းမှပဲ မောင့်ချဉ်းကပ်ပုံ လှပခဲ့တာ

ကို ဝဠာ သိခဲ့ရလေသည်။

"သူ ပေးလိမ့်မယ်"

ဝဠာကို လက်ညှိုးညွှန်ကာ ဆိုလိုက်ကာ ရယ်ရိပ်စွက်သည့် မောင့် အသံလေးက အင်မတန် မြတ်နိုးဖွယ် ကောင်းနေခဲ့သည်။

ဝဠာက . . .

"ဘာဆိုင်လို့လဲ"

ဟု ခပ်တိုးတိုး ပြန်မေးလိုက်တော့ စည်းနှောင်ထားမှု မရှိဘဲ ဖြာကျနေသော ဆံပင်ကြီးကို လက်ညှိုးထိုးကာ . . .

"ဆံပင် စောင့်ရှောက်ပေးခ"

ခပ်ပြုံးပြုံးဆိုရင်း လူကျပ်သော ဘတ်စ်ကားထဲမှာ ဝဠာ ဆံပင်ရှည်များ အရှုပ်မငြိရအောင် သူ ကာကွယ်ပေးထားခဲ့သည်။

အိမ်မှာ ဝဠာ ဆံပင်ရှည်ကြီးများကို ဂရုတစိုက် ရှင်းလင်းယုယပေးမည့်သူ မရှိတာမို့ ကျောင်းလာတိုင်း ဆံပင်ဖရိဖရဲနှင့်။ ကျောင်းရောက်မှ ဂျက်က ရှင်းလင်းပြီးသင်းကာ အစည်း အနှောင် မကြိုက်တတ်သော ဂျက်က ဝဠာကို ဘယ်လိုမှ မစည်းစေဘဲ အမြဲအစဉ် လွတ်လပ်စွာ ချထားစေတာမို့ တံကောက်ခွက်အထိ ဆံပင်ရှည်ကြီးတဖြာဖြာနှင့် လှုပ်ရှားသွားလာကျင့်ကို ဝဠာ ရခဲ့သည်။

ဆံပင်စည်းမိလျှင် ခေါင်းကိုက်လာတတ်သည်အထိပါပဲ။

အဲသည်လိုဆိုတော့ ခါတိုင်း ဂျက်ကားနှင့် သွားနေကျမို့ အခက်အခဲ မရှိဘဲ သည်နေ့ ဘတ်စ်ကားစီးတော့မှ ဝဠာ ဘေးမှာ မောင်မပါလျှင် ရောက်ရမည့် ဒုက္ခတွေကို ဝဠာ မြင်နေခဲ့ရသည်။ အဆိုးရွားဆုံးမှာ

မိန်းကလေးတန်မဲ့ ဆံပင်မစည်းတတ်ခြင်းပါပဲ။

ရိုးသားစွာ ဝန်ခံရလျှင် ဆံပင်တွေ ရှင်းသွားအောင် မဖြိုးတတ်ပေ။ ဆံပင်ကို ကိုင်တွယ် ပြုစု ရခြင်းကို ဝဠာ ဝါသနာမပါတတ်တာ။ ခေါင်းလျှော်မည့်နေ့ဆို ဂျက်နှင့်အတူ ရေချိုးကာ ဂျက်က လျှော်ပေး နေကျ။

အဲသည်လို ရာဇဝင်ချီထားသည့် ဆံပင်တွေကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးခဆိုပြီး မောင့် အတွက် ကားခကို ဝဠာ ပေးလိုက်ရတာ၊ မောင်နှင့် ပထမဆုံး စကားဆိုရင်းနှီးခဲ့သောနေ့အဖြစ် အမှတ်တရ ရှိနေခဲ့သည်။

ဝဠာ ကားပေါ်ကဆင်းတော့ မောင်ပါ လိုက်ဆင်းကာ နံဘေးမှ ပါခဲ့သည်။

"ဆံပင် ဘယ်တော့မှ စည်းထားလေ့ မရှိဘူးနော်"

မောင်က စတင်၍ စကားဆိုနေသည်။ မောင့်ကြည့်ရတာ သည် ဆံပင်ကိုပဲ အမြဲ အရိပ် ကြည့်နေခဲ့တယ် တူပါရဲ့။

"အင်း . . သားရေကွင်းနဲ့လည်း ဖြစ်မြောက်အောင်မစည်းတတ်ဘူးလေ၊ ဆံပင်ကြီးက ဟိုး အောက်အထိ ဖြစ်နေတော့ ကွင်းထဲဆွဲထည့်ဖို့ မလွယ်ဘူး၊ အမြဲ ဒုက္ခရောက်ရရော၊ ကလစ် တွေ ကျတော့လည်း ခေါင်းကိုက်တယ်၊ လက်ကိုင်ပဝါနဲ့ စည်းရင်လည်းသူငယ်ချင်းက မကြိုက်ဘူးလေ၊ ပြန်ဖြုတ်ပစ်တယ်၊ အဲဒါကြောင့် . . ."

"မာန သိပ်ကြီးတယ်ဆို၊ အမှန်ပဲလား"

ရုတ်တရက် မောင့်မေးခွန်းကို ဝဠာ အံ့သြသဘောကျသွားခဲ့သည်။

"ဟုတ်မှာပေါ့၊ ဘယ်သူတွေက ပြောလို့လဲ"

"သတင်းတွေ အရမ်းကြားရလို့ပါ။ လူတိုင်းပြောတယ်"

"လူတိုင်းက ပြောနေမှတော့ မှန်မှာပေါ့။ အိမ်ရောက်ခါနီးပြီ။ ပြန်တော့လေ"

"လိုက်လည်း ပို့ရသေးတယ်။ နှင်ရက်တယ်"

"မဟုတ်ပါဘူး၊ အိမ်ကလူတွေနဲ့ စကားမပြောချင်လို့၊ သူတို့က အမြဲအပြစ်ရှာ စောင့်ကြည့် နေတတ်တာ"

"ဒါဆို ကောင်းပြီလေ၊ ကျွန်တော် သွားတော့မယ်"

ချက်ချင်း ပြန်လှည့်သွားသော မောင့်ကို ခြေစုံရပ်စောင့်ကြည့် ကျန်ရစ်ကာ ဓာတ်ပုံကိစ္စ မေးဖို့ မေ့လျော့ခဲ့တာကို နောင်တရသင့် မရသင့် ချင့်ချိန်ရင်း အံ့သြစရာကောင်းလောက်အောင် ဝဠာ ရင်ခုန်ပျော်ရွှင်နေခဲ့သော ပထမဆုံး နေ့ကလေးပါပဲ။

အဲသည်နေ့ဟာ အိပ်မက်ရဲ့ အစဖြစ်ကြောင်း အမြဲသတိရတွေးတောနေခဲ့မိသည်။

နောင်မှာ ဆက်လက်ပေးခဲ့သော မောင့်အိပ်မက်တွေက သည်ထက် ပိုမိုလှပသေး တော့သည်။ ပြီးတော့ စကားပြောသိမ်မွေ့လွန်းသော မောင့်ကို "သိုးကလေး"ဟု အသိ အမှတ်ပြု ခဲ့တာကလည်း အိပ်မက်ရဲ့ ရာဇဝင်တစ်ခုပဲ မဟုတ်လား။ နောင်မှာ သိုးကလေးဟု ခေါ်လျှင် မောင်သိပ်သဘောကျကာ လှပသေသပ်စွာ ရယ်မောနေတတ်ခဲ့ခြင်းက ဝဠာကို အိပ်မက်များစွာ ပေးခဲ့ပါ သည်။

အခန်း(၅)

"ဟင့်အင်း . . .ကျွန်မ အဲဒါတွေ မလိုအပ်ဘူး ဦးတည်၊ ကျွန်မ စုတ်ပြတ်နေတယ်ဆိုရင် စာရေးနေရာလောက်ပဲ ခန့်ချင်ခန့်ပါ။ အဝတ် စားသစ်တွေ၊ အကောင်းစားတွေ ကျွန်မမဝတ်တတ်ဘူး"

ခါးခါးသီး ငြင်းဆန်လိုက်တာ တိမ်ဝဠာကို တည်မြဲ စူးစိုက်စွာကြည့်ရင်း တစ်မျိုးပါလားဟု အတွေးရောက်သည်။

သည်မိန်းကလေးကို ဒန်နီရယ်လ်နှင့် တုနှိုင်းချိန်စ နေလို့ မရနိုင်တော့တာ သေချာသည်။

တိမ်ဝဠာ ဒန်နီရယ်လ်လို အဝတ်အစားလည်း မမက်မောပါလား။ ဒါမှမဟုတ် စမ်းသပ်နေ တယ် ထင်လို့များ တမင် ငြင်းနေတာလား။ သည်တစ်ခေါက် ဝယ်လာတဲ့ အဝတ်အစားတွေက တော့ သန့်စင်တဲ့ စေတနာအမှန်နှင့် သူမဝတ်ဆင်ဖို့ ဝယ်လာခဲ့တာဆိုတာကို သူမ ဘယ်လို သိနိုင်ပါ့မလဲ။

တည်မြဲကိုယ်တိုင် ဒန်နီရယ်လ် ဝယ်ခဲ့ဖူးသမျှထဲက မှတ်မိတဲ့ အသုံးအဆောင် အဝတ် အစားတွေကို အလျင်က ရင်းနှီးခဲ့တဲ့ဆိုင်တွေကနေ ဝယ်ယူလာခဲ့တာ သူမ လှလှပပ ဝတ်စေလိုလို့ ပါ။

"ငါ့ကိုယ်တိုင် ဝယ်လာရတာ အားနာပါဦးကွာ၊ မင်း အလုပ်ဆင်းနေရလို့ လူမြင်တင့်တယ် လှပအောင် ဝယ်လာခဲ့တာ၊ စေတနာသန့်သန့်ပါ။ ဘာမှ ငါ မရည်ရွယ်ပါဘူး၊ မင်း စိတ်သန့်သန့် ယူစေချင်တယ်"

မညင်သာပေမဲ့ ကောင်းမွန်သန့်ပြန့်တဲ့ အပြောလေး။ ဝဠာ ခဏ
ကလေး တွေဝေသွားရ သည်။ ဦးတည်က ပြေလည်မှာလားကွယ်။

"ငါ့အတွင်းရေးမှူး လုပ်နေတဲ့သူက စုတ်ပြတ်လိုက်တာဆိုတဲ့
အတွေးနဲ့ ဝယ်လာတာထက် စာရင် ညီမတစ်ယောက်ကို လက်ဆောင်
ပေးတဲ့ သဘောလေးဆိုရင် ကျွန်မ မငြင်းဖြစ်ပါဘူး၊ စေတနာ သန့်တယ်
လို့ ဆိုတာကို ကျွန်မ ယုံပါတယ် ဦးတည်"

မိန်းကလေးရဲ့ ဆန္ဒလေးက တည်မြဲကို ဆိတ်ငြိမ်သွားစေ
တော့သည်။

ညီမတစ်ယောက်ကို လက်ဆောင်ပေးတဲ့သဘောဆိုပါလား။ သည်
မိန်းကလေး တွေ့စက လောက် မရင့်သီး မကြီးကျယ် မထည်ဝါတော့
တာကတော့ သေချာသည်။ အမြဲတွေ့နေရတတ်တဲ့ မာနမျက်နှာဖုံးတစ်
ခု ဆိုတာကို သတိမထားမိတော့အောင်ပင် တည်မြဲကို သူမ လိုက်လျော
ပြေပြစ်စွာ ဆက်ဆံနေခဲ့တာ အလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ်သမားပုံစံ ဝင်ရောက်
သွားလို့များလား။

အဲဒီလိုပုံစံနှင့်တော့ သူမကို အနေရ မကျဉ်းကျပ်စေချင်ပေ။ ဒါကြော
င့်ပဲ ...

"ထားပါတော့ကွာ၊ အစ်ကိုတစ်ယောက်က ညီမကို ပေးတဲ့
လက်ဆောင်မျိုးပါ"

ဟုအလွယ်တကူ ဆိုလိုက်ကာ ပစ္စည်းတွေ လှမ်းပေးလိုက်တော့
ဆံပင်ရှည်ကြီးတွေကြားမှ မျက်နှာလေးက ကလေးတစ်ယောက်လို ဝင်း
ပနေခဲ့တာကို သတိပြုမိသွားရတော့လေသည်။

သည်မိန်းကလေး ဖြူစင်နေတာ အမှန်ပဲလား။ ဒန်နီရယ်လ်လို

စရိုက်မျိုး ရှိနိုင်ပါ့မလား။ သံသယတွေ တင်ထားမိတာကို အားနာလိုစိတ် ဝင်လာတာမို့ တည်မြဲ ခေါင်းခါယမ်းကာ လှည့်ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

ဝဠာ ဦးတည့် ပုံစံကို နားမလည်နိုင်ဘဲ ပစ္စည်းတွေ ထည့်ထားသည့် အိတ်ကြီးကို မ,ကာ အပေါ်ထပ် တက်ခဲ့တော့ဘယ်အချိန်က စောင့်ကြည့်နေသည် မသိသော အမွှေးလေးက လှစ်ခနဲ နေအောင် ကပ်ပါလာလေသည်။

"ဟေ့ ဟေ့ . . . မမဝဠာလေး အရမ်းလှလာတော့မှာပဲ၊ ကျွန်မ ပြင်ပေးချင်နေတာ ကြာပြီ မမဝဠာရဲ့၊ မမဝဠာက လူကြီးလေးလို ရိုးရိုးလေး ဝတ်ထားရင် အရမ်း အသည်းယားတာ၊ ကိုကိုကြီး ကျတော့ အရမ်း သားနားနေတာ မဟုတ်လား။"

"ဘာဆိုလို့လဲ အမွှေးလေးရဲ့၊ သူက သူဌေးပဲ၊ အထက်တန်းလွှာ မိတ်ဆွေတွေနဲ့ ပေါင်းသင်းနေတဲ့သူပဲ၊ အဲဒီလို ဝတ်မှာပေါ့။ မမက ဘာမို့ လို့လဲ၊ ကိုယ်ရှိတာ ကိုယ်ဝတ်ရမှာပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား။"

ဝဠာက အထုပ်ကြီးကို ခုတင်ပေါ် ပစ်တင်လိုက်ပြီး ယူလိုက်မိတာ မှားသလား မှန်သလား ခုထိ ဝေခွဲမရ ရှိနေရလေသည်။

လက်ခံလိုက်တာဟာ ကျွန်မရဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုကြောင့် ဦးတည် သိက္ခာကျမှာရယ်၊ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်မှာရယ်ကို မလိုလားတာကြောင့်ပါပဲ ဦးတည်၊ ဦးတည်ရဲ့ အတွင်းရေးမှူးဆိုတဲ့ ရာထူးကို ဦးတည်က ရက်ရက်ရောရော ပေးအပ်ထားခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး။

ဂျက် ဟိုတစ်နေ့က ဖုန်းဆက်တုန်းက . . .

"ဟေ့ . . . Secretary ဆိုတာ ကြော့နေအောင် နေရတာနော်၊

ဆက်ဆံရေးလည်း ကောင်းရ ချို့သာရမှာ၊ နင်နဲ့ဖြစ်ပါ့မလား၊ ပြီးတော့ ဆံပင်ကြီး ဖြန့်ချထားတုန်းပဲလား။"

ဟု ပူပူပင်ပင် မေးခဲ့စဉ်ကတည်းက ဝဠာ ပစ်စလက်ခတ်နေဖို့မသင့်ကြောင်း သဘောပေါက် ထားခဲ့တာ။ ဦးတည် သင်ကြားသမျှ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ကိစ္စတွေကို စိတ်ဝင်တစား တာဝန်ကျေ ကျေ ဆောင်ရွက်ရုံနှင့် မပြီးဘူးဆိုတာ ဝဠာ သဘောပေါက်ထားခဲ့သည်။

ကျောင်းတက်စဉ်ကတည်းက ဝတ်လေ့ရှိတဲ့ မိန်းမ အင်္ကျီခါးတို လက်ပြတ်နှင့် ဖြောင်ထဘီ တိုတိုဟာ ဦးတည်ရုံးခန်း၌ အဆင်ပြေမှာ မဟုတ်ဟု ကြုံတွေ့ဖြစ်ခဲ့တာမို့ သည်ကနေ ဦးတည် ပေး တဲ့ အဝတ်အစားတွေကို စေတနာသန့်တယ်ဆိုတဲ့အချက်နှင့်တင် ဝဠာ လက်ခံဖြစ်ခဲ့တာပါ။ အထူး ခြားဆုံးအချက်ကတော့ ဦးတည် ပြောသွားခဲ့တဲ့ ...

"အစ်ကို တစ်ယောက်က ညီမကိုပေးတဲ့ လက်ဆောင်မျိုးပါ။"

ဆိုတဲ့ စကားမှာ သာယာရောင့်ရဲ နှစ်သိမ့်သွားမိကာ နောင်တ မရတော့ဘဲ ယူဆောင်ခဲ့ မိခြင်းပဲဖြစ်သည်။

အမွှေးလေးက ဝဠာကိုတော့ ရင်းနှီးချစ်ခင်စိတ်နှင့် ကြောက်ရွံ့မနေတတ်တာမို့ အထုပ် တွေ ဖြေကြည့်ကာ လှပသော အင်္ကျီလေးတွေကို သဘောကျ နှစ်ခြိုက်ပြနေတော့သည်။ ပါးစပ် မှလည်း ...

"မမဝဠာနဲ့ သိပ်လိုက်တာ၊ အရမ်းလှမှာပဲ"

ဆိုတာတွေကို မချ။ ဝဠာ အင်္ကျီကလေးတွေကို ငေးကြည့်ရင်း ပြောင်ရောင်ဆန်းသစ် လာမည့် ကိုယ့်ပုံစံကို မှန်းဆမြင်ယောင်ရရင်း ကြည်နူးဖို့ထက် နောက်ကျောမလှသော ခံစားချက် တို့ ရောက်ရှိလာခဲ့

သည်။

မောင် . . . ဝဠာ မျှော်မှန်းထားတဲ့ မောင်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဘဝကလေးက သည်လောက် မသေသပ်မလှပပါဘူးမောင်ရယ်၊ ဝဠာလိုအပ်တာအဲသည် အဆောင်အယောင်တွေလည်း မဟုတ် ဘူး။

မောင် တစ်ဦးတည်းကိုပါ။

ဝဠာဘဝကလေး ကောင်းစားချောမွေ့စေဖို့အတွက် မောင်သေဆုံးပေးလိုက်ခြင်းလား မောင်ရယ်။

မောင့်အိမ်ကလေးက မောင် နေထိုင်လှုပ်ရှားနေသလို အငွေ့အသက်ကလေးတွေ ပျံ့လွင့် နေတာမို့ အချိန်တိုင်းမောင့်ကို သတိရတမ်းတနေမိတတ်တယ်။

ဦးတည်နဲ့ ပြေလည်သွားရင် မောင့်အခန်းလေးထဲ ဝင်ကြည့်ခွင့်ရဖို့ မောင့် ရင်ငွေ့ကလေး တွေကို ခိုလှုံဖို့ ဝဠာ ကြိုးစားတဲ့အခါ မောင်က အခန်းထဲက ခြင်ထောင်ဖျားမှာ ဖြစ်စေ၊ ဒါမှမဟုတ် စာကြည့်စားပွဲပေါ်မှာဖြစ်စေ၊ ဒါမှမဟုတ် တံခါးအကွယ်မှာဖြစ်စေ ခိုတွယ်နေရာကနေ ဝဠာ ဆံပင် ဖျားတို့ကို နမ်းရှိုက်နှုတ်ဆက်နော်။

မောင့်ကို သည်ဘဝကနေ ကျွတ်လွတ်သွားစေလိုတဲ့ ဆန္ဒရှိပေမဲ့ ဝိညာဉ်တစ်ရပ်အဖြစ် ဝဠာ အပါးမှာ အမြဲတည်ရှိနေမယ်ဆိုရင် ဝဠာ စိတ်အဆာပြေမှာပါ။

မောင်ခြောက်လှန့်ရင်တောင် ဝဠာ ခံယူကျေနပ်မိမှာပါ။ အဲဒါ ဝဠာ အယူသီး ရူးသွပ်နေတာ မျိုးတော့ မဟုတ်ဘူး၊ မသိစိတ်က အမြဲတောင့်တနေတဲ့ ဆန္ဒမျှော်လင့်ချက် ဆိုပါတော့မောင်ရယ်။

အဆိုးရွားဆုံးကတော့ မောင့် ကိုယ်ရနံ့မျိုး ဦးတည်ဆီကနေ အမြဲရရှိ

နေတတ်ခြင်းပါပဲ။

ပြီးတော့ ဧည့်ခန်း၊ ထမင်းစားခန်း၊ ဝဠာ အပေါ်ထပ်တက်တဲ့ လှေကားတစ်လျှောက် မောင် သုံးစွဲတဲ့ အမွှေးဖျော့ဖျော့ လတ်ဆတ်စွာ သင်းပျံ့နေတတ် ခဲ့တယ်။ အဲဒါတွေက မောင်ရှိနေတဲ့ အမှတ်အသားမျိုး ပါပဲ။ မောင် ရှိနေသလိုကို ခံစားနေရတာလေ။

ဝဠာ သိပ်မနှစ်သက်တတ်သော ဝဠာအခန်းလေးကတော့ ကံမ ကောင်းလှစွာ မောင့်ရနံ့ မွှေးပျံ့မနေခဲ့ပါ။ အဲဒါလည်း ထူးခြားချက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မောင်က ဝဠာအခန်းထဲ ဝင်မလာ တာလား။ ဝဠာ မောင့် အိမ်ကြီးမှာ လာရောက်နေထိုင်တယ်ဆိုတာ မောင် မသိသေးလို့လား။

အဲသည်လို ညမျိုးမှာတော့ မောင့်ကို အိပ်မက်မြင်မက်နေကျ ဖြစ်ခဲ့ သည်။

အိပ်မက်ထဲမှာ မောင်က ပကတိအတိုင်း ရှင်သန်လှုပ်ရှားနေကာ "ဝ ဠာလေးကို ကောင်းစား စေချင်တယ်"ဟု သိုးကလေးလို စကားဆိုနေ တတ်မြဲပါပဲ။ ပြီးတော့ အိပ်မက်မြင်ကွင်းကလည်း သည်အိမ်ကြီး အဆင်အပြင်မျိုးမဟုတ်ဘဲ ဝဠာမမြင်ဘူးသော ရှုခင်းသစ်များ ဖြစ်နေ တတ်သည်။

မောင်ဘယ်လိုအခြေအနေ၊ ဘယ်လိုဘဝမျိုး ရောက်ရှိနေပါလိမ့် ကွယ်။

*

"ဒီနေ့ကစပြီး စာတိုက်ပုံးကို မင်းပဲ ဖောက်ပြီး လိုအပ်သလို စာရင်း

လုပ်တော့ တိမ်ဝဠာ နားမလည် တာရှိရင်တော့ လာမေးပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ အထူးသတိထားရမှာက နိုင်ငံခြားစာအိတ်ဆို မင်း လုံးဝ မဖောက်မိစေ နဲ့ ငါ့ကိုလာပေးပါ ဟုတ်လား။"

မှာကြားနေရင်းမှ စားပွဲရှေ့မှာ ထိုင်သော တိမ်ဝဠာရဲ့ ထူးခြားမှုကို မျက်ခုံးပင့်ကာ စူးစိုက် ကြည့်မိသည်။

ဝိုးသားပျော့ပျော့ကလေးမှာ ပန်းပွင့်ပန်းခက် ထိုးယှက်ထားသော ခါးတိုပွပွလက်ရှည် ဆင်စွယ်နှစ်ရောင်အင်္ကျီနှင့် ထဘီအဝါလွင်လွင်၊ ချက်ချင်းကြီး တောက်ကြွားလှပသွားသော မိန်းကလေး၊ ဆံပင်ကြီးများ လည်း ခါတိုင်းတွေ့မြင်နေကျလို ဖြန့်ချဲထားဘဲ ကြီးမားတုတ်ခိုင် သည့် ကျစ်ဆံမြီးတစ်ချောင်းနှင့် မမြင်ဘူးစွာ။ မူပိုင်ဟန် ဖြစ်နေကျ အင်္ကျီ လက်ပြတ်၊ ဆံပင်ဖျားလျား မဟုတ်တော့ အခုပုံက ထူးခြားသပ်ရပ်နေ တာပေါ့။

တည်မြဲ ကျေနပ်နှစ်မြိုက်သွားရလျက် နှုတ်ခမ်းတစ်ဖက်တောင် ကော့တက်သွားရတော့ အပြုံးရိပ်လိုလို ထင်ကာ နူးညံ့ညင်သာသွား တော့သည်။

ဦးတည် မျက်နှာလေး ချိုသွားတာမို့ ဝဠာပင် တအံ့တဩ ဖြစ်သွား ရကာ စိတ်လက်ပေါ့ပါး သွားရသည်။

ဦးတည်က သည်လိုဆိုတော့လည်း မဆိုးဘူးပဲ။ အကောင်းမြင်တတ်၊ စာနာသဘော ကောင်း တတ်မည့် ဥပဓိရုပ်လေးက ဟန်မူရာ ရင့်ကျက် သလောက် နုပျိုလတ်ဆက်သည့် သူ့မျက်နှာမှာ ပေါ်လွင်လာရတာကို ဝဠာ ထုံးစံထက် ပိုကြာမြင့်စွာ အကဲခတ် သတိပြုမိလေသည်။

ယဉ်ကျေးမှု သိပ်ရှိသလောက်ခေတ်အမြင်နှင့်မီအောင် နေထိုင်တတ် တဲ့၊ ကြင်နာတတ်ပုံရတဲ့ လူတစ်ဦးဟာ သူချစ်သော ညီငယ်ရဲ့

မိန်းကလေးကို ဘာကြောင့်များ သံသယများစွာနဲ့ သဘောမတူ မကြည်ဖြူနိုင် ဖြစ်ခဲ့တာပါလိမ့်မယ်။

"မင်း ဘာမေးစရာ ရှိသေးလဲ တိမ်ဝဠာ"

"ဟုတ်ကဲ့ ဦးတည်၊ ခုနက လားရှိုးတည်းခိုခန်းက ဖုန်းဝင်လာတယ်၊ နှစ်ယောက်အိပ်ခန်း တစ်ခန်းဧည့်သည်တည်းရင်းနဲ့ မီးလောင်မှု ဖြစ်ပွားတယ်တဲ့၊ မွေ့ရာနဲ့ အခန်းထဲက ပစ္စည်းတချို့ မီးစွဲပျက်စီးသွားတယ်တဲ့ အခန်းတော့ မီးမကူးပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အခန်းထဲက ပစ္စည်းပစ္စယတွေ လောင်ကျွမ်းကုန်တာမို့ သူတို့ အဲဒီအခန်း ခဏပိတ်လိုက်တယ်တဲ့၊ ဦးတည် ညွှန်ကြားချက်ကို စောင့်နေတယ်"

"ဟာ . . .ပိတ်ထားလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ပြန်ပြင်ဆင်ရမှာပေါ့၊ မဟုတ်တာဘဲ၊ ညွှန်ကြားချက် ကိုပဲ စောင့်နေရသေးတယ်၊ လားရှိုးက မန်နေဂျာက ဘယ်သူ"

"ဦးလှတင်ပါ"

"အင်း . . .ဦးလှတင်ကို ချက်ချင်း ပြန်အကြောင်းကြားလိုက်ပါ၊ ပျက်စီးဆုံးရှုံးသွားသမျှကို စာရင်းဇယားအတိအကျထားပြီး ပြန်ပြင်ဆင်ပါလို့၊ လကုန်ရင် ဦးလှတင် ရန်ကုန်လာမယ် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့"

"လချုပ်စာရင်းတွေ မင်းမလုပ်နိုင်ရင် ငါ အကူတစ်ယောက်ခန့်ပေးရဦးမလား၊ လကုန်ခါနီး ဆို မင်းအလုပ်များမယ်၊ အလုပ်ဝင်တာ မကြာသေးတော့ မင်းမကျွမ်းကျင်သေးဘူးမဟုတ်လား"

အမှန်က တည်မြဲသူမကို အလုပ်ပေးဖို့ မရည်ရွယ်။

တည်မြဲပဲ ဦးစီးလုပ်ကိုင်ခဲ့တာ။ မနိုင်နင်းရင် လုပ်နေကျ ကျွမ်းကျင်

တဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ကိုယ်ရေးအတွင်းရေးမှူး သဘောမျိုးခန့်ဖို့ပါပဲ။ မမျှော်လင့်ဘဲ တိမ်ဝဠာက အလုပ်တောင်းလာခဲ့ တော့ လုပ်ငန်းသဘော ကို ဘာမှနားမလည် စိမ်းသက်နေသော တိမ်ဝဠာအတွက် သည်အလုပ် ကို ပေးဖို့ စိတ်မကူးမိသေးပေမဲ့သူမရဲ့ စိတ်နေသဘောထားနှင့် စရိုက် ဓလေ့လေးတွေကို အနီးကပ် လေ့လာဆန်းစစ်ဖို့အတွက် သည်နေရာက သူမအတွက် အသင့်တော်ဆုံးပဲဟု ဆုံးဖြတ်မိခြင်း ကြောင့် အစကနေ လေ့ကျင့်ပေးကာ ခန့်ခဲ့တာပါပဲ။

ထင်မှတ်မထားဘဲ သူမရဲ့ ဂရုတစိုက် အလေးအနက်ရှိမှုနှင့် နားလည်တတ်မြောက်မှု၊ ဖျတ်လတ်ပါးနပ် ထက်မြတ်မှုတွေကြောင့် လုပ်ငန်းမှာ တာဝန်ကျေ စိတ်ချထားနိုင်ခဲ့တာ။ အပြည့် အဝ မဟုတ်တာ တောင်မှ တည်မြဲအတွက် အတော်လေး အထောက်အပံ့ရတာတော့ မ ငြင်းနိုင် ပေ။

တည်မြဲရဲ့ တာဝန်ဝတ္တရားတွေနဲ့ တစ်ဝက်မကျတကျကို သူမ မျှဝေ ကူညီပေးနိုင်ခဲ့တာ။

"ကျွန်မ တာဝန်ကျေအောင် လုပ်နိုင်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ် ဦးတည်၊ ဦးတည်လည်း ရှေ့ဆောင်ပြီး လုပ်ပေးနေတာပဲ ရပါတယ်"

ဖုန်းအဆက်အသွယ် စာအဆက်အသွယ် စာရင်းဇယားလောက်ပဲ ဝ ဠာက တာဝန်ယူရ တာ။

ဦးတည်ကမျှ ညွှန်ကြားချက်တွေ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ၊ စီစဉ်ချက်တွေ၊ ဆက်ဆံရေးပိုင်းတွေ အုပ်ချုပ်မှုပိုင်းတွေ အားလုံး တစ်ဦးတည်း လုပ်ကိုင်လှုပ်ရှားနေရတာဆိုတော့ ဦးတည်သာ ပင်ပန်း ရမှာ။

သည်အလုပ် ဝင်လိုက်ခြင်းဖြင့် ဦးတည်ကို စာနာနားလည်တတ်လာ သော ခံစားမှု ဝဠာ ရရှိ ခဲ့တာမို့ ပြေလည်လိုစိတ်တွေလည်း ပိုမိုခဲ့ရတာ။

ဦးတည် နားမလည်နိုင်သေးသရွေ့ ဝဠာ စိတ်ရှည်သည်းခံစွာ မာနနှင့် ခံပြင်းမှုတို့ကို ကင်းရှင်းဖယ်ရှားထားဖို့လည်း ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့တာမို့ အလျင်က ဝဠာပုံစံနှင့် အခု အသက်ရှင်ရပ် တည်နေတဲ့ ဝဠာ အတော် ကလေး ခြားနားပြောင်းလဲသွားမှာ အသေအချာပါပဲ။

မောင်နှင့်တုန်းက မာနလျှော့ဖို့ မောင် ဆုံးမသွန်သင်တိုင်း "ဝဠာဆီ မှာ ချမ်းသာတာ ဒီမာန တစ်ခုတည်းပဲ ရှိတာမောင်ရဲ့၊ မောင့်ကိုတော့ ဝဠာ မာနမကြီးပါဘူး၊ ယုံပါ"ဟု မောင့်ကို ပြန်နှစ်သိမ့် ရင်း ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ဘယ်တော့မှ ပြေလည်မှု မရှိတတ်ခဲ့တာ။

ဒေါ်လေးတို့အိမ်သားတွေနဲ့ ထာဝရ ဆတ်ဆတ်ထိမခံ မာနထားခဲ့ တတ်တာတွေ။

ဒါကြောင့်ပဲ ဒေါ်လေးတို့နှင့် ပဋိပက္ခတွေကြားမှ ဝဠာကို မောင် ဆွဲ ငင်ခေါ်ယူဖို့ ကြိုးစားခဲ့ ရှာတာလေ။

အခုတော့ လက်တွဲခေါ်ငင်ခဲ့သူ မောင်က ဆုံးပါးချန်ရစ်ပြီး ဝဠာက သာ ရှေ့သို့ လှမ်းလျှောက်လျက် အပြောင်းအလဲကြီး ပြောင်းလဲနေတာ မောင်မြင်ရင် အံ့သြနေမလား။

"မင်း သွားလို့ရပြီ တိမ်ဝဠာ"

ဦးတည်ရဲ့ အမိန့်စကားကို ဝဠာ ခံပြင်းမှုမထားတတ်တော့တာ လည်း ဆန်းကြယ်တာပဲ။ ဝဠာ ထိုင်နေရာမှ ထကာ ကိုယ့်စားပွဲကိုယ် ပြန်ဖို့အလှည့် . . .

"ဪ . . . တိမ်ဝဠာ၊ မချုပ်ရသေးတဲ့ ဖိုက်ကာလာ ပါတိတ်နှစ်စနဲ့ ဂျပန်ဘရိုက်ကိတ်အစ တွေ မနက်ဖြန် မင်းယူလာခဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး ဝင်အပ် လို့ရအောင်"

ဝဠာ တအားအံ့သြသွားသည်။

သည်လို အသေးစိတ်ကအစ ဦးတည်က အောက်သက်ကျေကျေ နားလည်တတ်သူပါပဲ လား။ ဂရုတစိုက် ထားတာလေးလည်းပေါ်တာ။ ဒါဟာ ပြေလည်ခြင်း အစပဲပေါ့။ ပြီးတော့ မိန်းကလေး အသုံးအဆောင် အဆင်အယင် အမျိုးအစားတွေကို ကျွမ်းကျင် အလွတ်ရနေသော ဦးတည်ကို ပို၍အံ့သြရသည်။

ဦးတည်ရဲ့ ပင်ကိုယ်စိတ်နေ သဘောထားလေးမွန်မြတ် မြင့်မားပါ တယ်။ ခက်တာက ဝဠာကို နားမလည်အထင်မကြီးပေးနိုင်တာ တစ်ခုပါ ပဲ။ သံသယနှင့် ပထမတစ်ထပ် အမြဲဆန်းစစ် နေတတ်ခြင်းက အလွှာ တစ်ခုလို ဦးတည်ရဲ့ ကြင်နာသဘောကောင်း စိတ်ရှည်မှုတွေအပေါ်မှာ ဖုံးအုပ်ကာကွယ်နေခဲ့တာပဲဖြစ်သည်။

ဝဠာအပေါ် မောင့်လို အမြင်ရှင်းရှင်းနှင့် နားအလည်ဆုံး၊ ယုံကြည် စိတ်ချဆုံး၊ တန်ဖိုး အထားဆုံးတွေ မရှိချင်တောင်မှ ပြေလည်နွေးထွေးမှု လောက်တော့ ကျွန်မ မျှော်လင့်ပါရစေ ဦးတည်။ ငြူစူစောင်းမြောင်းမှု တွေ ရှိတဲ့ ဒေါ်လေးတို့အိမ်ထက်စာရင် သံသယ တစ်ခုက လွဲလို့ ပျော်မွေ့စရာကောင်းတဲ့ ဦးတည်ရဲ့ အိမ်မှာ ကျွန်မနေပျော်ပါတယ်။ ကျွန်မ လိုအပ်တာ ပြေလည်မှု ကလေး တစ်ခုတည်းပါ။

*